

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА ЮРИДИЧНА АКАДЕМІЯ УКРАЇНИ
імені ЯРОСЛАВА МУДРОГО**

ТЕСТИ

З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ “КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС УКРАЇНИ”

**Харків
2010**

Тести з навчальної дисципліни “Кримінальний процес України” / Уклад.: О.В. Капліна, В.В. Вапнярчук, О.М. Дроздов та ін. – Х.: Нац. юрид. акад. України, 2010. – 120 с.

У к л а д а ч і: О.В. Капліна,
В.В. Вапнярчук,
О.М. Дроздов,
В.І. Маринів,
Т.М. Мирошніченко,
В.М. Трофименко,
А.Р. Туманянц,
Д.В. Філін,
Ю.В. Хоматов,
О.Г. Шило,
С.О. Гриненко,
Н.В. Глинська,
О.І. Бережний,
В.М. Іщенко,
М.О. Карпенко,
Т.В. Корчева,
С.Б. Фомін,
С.В. Давиденко,
І.Л. Беспалько,
Д.Є. Кутоманов,
І.Ю. Мірошников,
О.І. Тищенко,
О.В. Бабасва,
І.А. Тітко

Рекомендовано до видання редакційно-видавничою радою академії (протокол № 4 від 25.06.2010 р.)

В С Т У П

Навчальний курс з кримінального процесу включає поняття про предмет і систему кримінального процесуального права, принципи кримінального судочинства, процесуальне положення суб'єктів кримінальних процесуальних правовідносин, докази і доказування, процесуальні строки і судові витрати, провадження в окремих стадіях кримінального процесу, провадження з перегляду судових рішень тощо.

Під час вивчення курсу студенти мають засвоїти основні категорії кримінального процесуального права, зміст процесуальних інститутів, навчитися тлумачити норми кримінального процесуального права та правильно їх застосовувати.

Опанувавши навчальну дисципліну, студенти повинні:

– **знати** основні проблеми науки кримінально-процесуального права; ознаки та функції судової влади; суть і значення кримінально-процесуальної форми; джерела кримінально-процесуального права; поняття й значення кримінально-процесуальних правовідносин, їх місце у механізмі правового регулювання; передумови їх виникнення; правовий статус державних органів, які ведуть кримінальний процес, учасників кримінального процесу, осіб, які відстоюють у кримінальному процесі свої майнові інтереси, їх процесуальні права та обов'язки; чинні норми кримінально-процесуального права, зміст правових інститутів, сутність кримінально-процесуальних правових категорій; систему процесуальних актів, які виносяться у кримінальному процесі, та вимоги, що висуваються до них;

– **вільно орієнтуватися** у системі кримінально-процесуального права України та судовій практиці з кримінальних справ;

– **уміти** правильно тлумачити та застосовувати норми кримінально-процесуального права; використовувати дані науки кримінального процесу для вирішення професійних завдань; оцінювати докази у кримінальній справі; складати основні процесуальні документи.

Оцінювання знань студентів із кримінального процесу здійснюється на основі результатів поточного модульного контролю (ПМК). Загальним об'єктом оцінювання знань студентів при ПМК є відповідні частини навчальної програми, засвоєння якої перевіряється під час ПМК.

Завданням ПМК є перевірка розуміння та опанування навчального матеріалу відповідного змістового модуля, здатності осмислити зміст теми чи розділу навчальної програми, умінь застосовувати отримані знання при вирішенні професійних завдань. Об'єктом ПМК є рівень знань та умінь.

Модульний контроль здійснюється у формі виконання модульних тестових завдань за темами, передбаченими навчальною програмою.

У цьому посібнику містяться тести з відповідних тем навчальної дисципліни “Кримінальний процес України”. Як правило, по кожній темі передбачено 15 тестів. Відповіді студентів оцінюються за наведеною шкалою:

Правильні відповіді	Бали
0	0
1-3	1
4-6	2
7-9	3
10-12	4
13-15	5

Тема 1. ПОНЯТТЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

1. Кримінально-процесуальне право – це:

- 1) система правових норм, що регулюють діяльність органів дізнання, досудового слідства, прокурора і суду, пов'язану з провадженням у кримінальних справах;
- 2) система правових поглядів щодо провадження у кримінальних справах;
- 3) порядок і послідовність порушення кримінальних справ, їх досудове розслідування та вирішення судом;
- 4) форма реалізації норм кримінального та кримінально-виконавчого права.

2. Які названі нижче типи процесу не мали місця у всесвітній історії:

- 1) інквізиційний (розшуковий, слідчий);
- 2) змагальний;
- 3) обвинувальний;
- 4) публічно-позовний.

3. Кримінальний процес України належить до:

- 1) публічно-позовного процесу;
- 2) змагального процесу;
- 3) змішаного процесу;
- 4) обвинувального процесу.

4. Завданнями кримінального судочинства є:

- 1) порушення кримінальної справи у випадку виявлення ознак злочину;
- 2) охорона прав та законних інтересів фізичних і юридичних осіб, які беруть у ньому участь, а також швидке і повне розкриття злочинів, викриття винних та забезпечення правильного застосування Закону з тим, щоб кожен, хто вчинив злочин, був притягнутий до відповідальності і жоден невинний не був покараний;
- 3) боротьба зі злочинністю, забезпечення застосування норм кримінального права;
- 4) охорона прав та законних інтересів фізичних і юридичних

осіб, які беруть у ньому участь, а також швидко і повне розкриття злочинів.

5. Яка стадія не передбачена чинним КПК України:

- 1) порушення кримінальної справи;
- 2) досудове розслідування;
- 3) попередній розгляд справи суддею;
- 4) порушення державного обвинувачення.

6. Які з наведених нижче положень не є ознаками стадії кримінального процесу:

- 1) відносна самостійність певного етапу (частини) кримінального процесу;
- 2) спрямованість на досягнення єдиної мети – встановлення вини особи;
- 3) наявність власних завдань;
- 4) завершення частини (етапу) процесу прийняттям відповідного рішення, у якому підводиться її підсумок і визначається подальша перспектива процесу.

7. Який з перерахованих видів діяльності є кримінально-процесуальною функцією:

- 1) забезпечення правильного виконання закону;
- 2) забезпечення прав та інтересів учасників кримінального судочинства;
- 3) захист обвинуваченого;
- 4) доказування у кримінальній справі.

8. Оберіть, що є кримінально-процесуальною формою:

- 1) передбачений законом порядок провадження у кримінальній справі;
- 2) права та кореспондовані їм обов'язки учасників кримінального судочинства;
- 3) передбачені законом процесуальні засоби і способи викриття винних у вчиненні злочину осіб;
- 4) зміст процесуальних дій і прийнятих рішень та їх форма.

9. Якого виду обвинувачення не існує у кримінальному процесі України:

- 1) публічного;
- 2) публічно-змагального;
- 3) приватного;
- 4) приватно-публічного.

10. До системи кримінально-процесуальних гарантій не належить:

- 1) передбачена законом можливість взяття особи під варту не інакше як за мотивованим рішенням суду;
- 2) висвітлення ходу кримінального процесу в засобах масової інформації;
- 3) участь захисника обвинуваченого у кримінальному процесі;
- 4) кримінально-процесуальна форма.

11. Визначте, що не вважається стадією кримінального процесу:

- 1) порушення кримінальної справи;
- 2) досудове розслідування;
- 3) попередній розгляд справи суддею;
- 4) дізнання в кримінальній справі.

12. Назвіть факультативну стадію кримінального процесу:

- 1) порушення кримінальної справи;
- 2) досудове розслідування у справах публічного обвинувачення;
- 3) судовий розгляд;
- 4) перегляд судових рішень у порядку виключного провадження.

13. В якій відповіді правильно зазначено вид обвинувачення у кримінальному процесі України:

- 1) приватне;
- 2) групове;
- 3) обвинувальне;
- 4) громадське.

14. Зазначте, що із наведеного не є кримінально-процесуальним актом:

- 1) обвинувальний висновок;
- 2) виправдувальний вирок суду;
- 3) протокол слідчої дії;
- 4) розпорядження прокурора.

15. Укажіть кримінально-процесуальні функції:

- 1) порушення кримінальної справи;
- 2) віддання до суду обвинувачених;
- 3) здійснення нагляду прокурором за законністю дій і рішень суду;
- 4) розгляд і вирішення кримінальної справи судом (правосуддя).

Т е м а 2. ДЖЕРЕЛА КРИМІНАЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ПРАВА

1. Що є джерелом кримінально-процесуального права:

- 1) лише закони;
- 2) закони, підзаконні нормативно-правові акти, акти Кабінету Міністрів України;
- 3) закони, акти Кабінету Міністрів України, укази Президента України, накази Міністра внутрішніх справ України, Генерального прокурора України;
- 4) норми кримінально-процесуального права, норми моралі.

2. Чи існує ієрархія джерел кримінально-процесуального права:

- 1) так, існує, але законодавчо не передбачена;
- 2) ні, не існує, але є теоретичні розробки з цього питання;
- 3) так, існує, але законодавчо передбачено лише одне джерело, що має найвищу юридичну силу;
- 4) так, існує, зокрема, законодавчо визначена пріоритетність Конституції України; міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України; законів України, прийнятих всеукраїнським референдумом.

3. В якому з наведених варіантів неправильно вказано джерело кримінально-процесуального права:

- 1) закони України;
- 2) міжнародні договори, ратифіковані Верховною Радою України;
- 3) рішення місцевої ради;

4) рішення Європейського суду з прав людини.

4. Який з названих законів не може бути джерелом кримінально-процесуального права:

- 1) Закон України “Про міліцію”;
- 2) Закон України “Про оперативно-розшукову діяльність”;
- 3) Закон України “Про адвокатуру”;
- 4) Закон України “Про порядок формування суду присяжних”.

5. Укажіть рік прийняття Кримінально-процесуального кодексу України:

- 1) 1970;
- 2) 1960;
- 3) 1985;
- 4) 2001.

6. Визначте структурні елементи Кримінально-процесуального кодексу України:

- 1) Загальна й Особлива частини, розділи, статті, частини статей;
- 2) розділи, глави, статті, параграфи;
- 3) розділи, глави, статті, частини статей;
- 4) розділи, глави, параграфи, статті.

7. Джерелом кримінально-процесуального права є рішення:

- 1) Конституційного Суду України;
- 2) Кримінального суду України;
- 3) Касаційного суду України;
- 4) Міжнародного кримінального суду.

8. Які з наведених положень правильно розкривають дію кримінально-процесуального закону в часі:

- 1) кримінально-процесуальний закон має пряму дію в часі лише у випадках, прямо передбачених законом;
- 2) кримінально-процесуальний закон має пряму дію в часі, яка обмежується лише справами, порушеними після набрання ним чинності;

3) при провадженні у кримінальній справі застосовується кримінально-процесуальний закон, який діє під час дізнання, досудового слідства або судового розгляду справи відповідно;

4) кримінально-процесуальний закон має, як правило, пряму дію в часі, зворотню – лише у випадках, безпосередньо визначених законом.

9. Які міжнародно-правові акти не є джерелами кримінально-процесуального права України:

1) Європейська конвенція про захист прав людини і основоположних свобод (1950);

2) Міжнародний пакт про громадянські і політичні права (1966);

3) Європейська конвенція про видачу правопорушників (1957);

4) Конвенція про правову допомогу у правових відносинах по цивільних, сімейних та кримінальних справах (Кишинів, 07.10.2002 р.).

10. У разі невизначеності в питанні про те, чи відповідає Конституції України закон, який застосовується, або закон, який підлягає застосуванню в конкретній справі, суд за клопотанням учасників процесу або за власною ініціативою:

1) зупиняє розгляд справи і звертається з мотивованою ухвалою (постановою) до Верховного Суду України, який може порушувати перед Конституційним Судом України питання про відповідність Конституції України законів та інших нормативно-правових актів;

2) продовжує розгляд справи, але при цьому звертається з мотивованою ухвалою (постановою) до Верховного Суду України, який може порушувати перед Конституційним Судом України питання про відповідність Конституції України законів та інших нормативно-правових актів;

3) не зупиняючи розгляду справи, звертається з мотивованою ухвалою (постановою) до Конституційного Суду України щодо відповідності цього закону Конституції України;

4) зупиняє розгляд справи і звертається з мотивованою ухвалою (постановою) до Конституційного Суду України щодо

відповідності цього закону Конституції України.

11. Що із наведеного нижче переліку не є джерелом кримінально-процесуального права:

- 1) розпорядження Президента України;
- 2) закон України;
- 3) рішення Конституційного Суду України;
- 4) рішення Європейського суду з прав людини.

12. Встановіть, до якого виду належить наступна правова норма: “Потерпілий може бути допитаний про обставини, які підлягають встановленню по даній справі, у тому числі про факти, що характеризують особу обвинуваченого...”:

- 1) зобов’язуюча;
- 2) припиняюча;
- 3) уповноважуюча;
- 4) забороняюча.

13. Який нормативно-правовий акт визначає поняття “територія України”, на яку поширюється чинність кримінально-процесуального закону:

- 1) Конституція України;
- 2) Кримінально-процесуальний кодекс України;
- 3) Декларація про державний суверенітет;
- 4) Закон України “Про державний кордон України”.

14. Який із названих законів не може бути джерелом кримінально-процесуального права:

- 1) Закон України “Про адвокатуру”;
- 2) Закон України “Про прокуратуру”;
- 3) Закон України “Про оперативно-розшукову діяльність”;
- 4) Закон України “Про довічне ув’язнення”.

15. Який принцип кримінального процесу розкриває наступне положення: “Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду”:

- 1) презумпції вини;

- 2) презумпції невинуватості;
- 3) презумпції правомірності вироку суду;
- 4) неможливості покарання без вини.

16. Встановіть, до якого виду належить така правова норма: “Постанова органу дзнання, слідчого, прокурора про закриття кримінальної справи може бути оскаржена особою, інтересів якої вона стосується...”:

- 1) зобов’язуюча;
- 2) уповноважуюча;
- 3) припиняюча;
- 4) правореалізуюча.

17. В якому з наведених варіантів неправильно вказано джерело кримінально-процесуального права:

- 1) Кримінально-процесуальний кодекс України;
- 2) рішення Конституційного Суду України;
- 3) вирок Міжнародного військового трибуналу;
- 4) рішення Європейського суду з прав людини щодо України.

18. Укажіть, який закон не може бути джерелом кримінально-процесуального права:

- 1) Закон України “Про міліцію”;
- 2) Закон України “Про статус народного засідателя”;
- 3) Закон України “Про оперативно-розшукову діяльність”;
- 4) Закон України “Про попереднє ув’язнення”.

19. В якому із запропонованих варіантів правильно наведено законодавче визначення поняття “територія України”:

1) суша, територіальні води, надра, повітряний простір, континентальний шельф, що знаходяться в межах державного кордону України;

2) суша, води, надра, повітряний простір та інші об’єкти, які належать Україні, що обмежені лінією та вертикальною поверхнею, яка проходить по цій лінії, і є державним кордоном України;

3) суша, річкові та морські води, надра, повітряний простір, що обмежені лінією державного кордону України;

4) суша, води, надра, повітряний простір, що обмежені лінією і вертикальною поверхнею, яка проходить по цій лінії, і є державним кордоном України.

20. Яке з наведених судових рішень може виступати джерелом кримінально-процесуального права України:

- 1) вирок суду апеляційної інстанції;
- 2) рішення Європейського суду з прав людини;
- 3) вирок місцевого суду;
- 4) постанова Верховного Суду України щодо визнання цього рішення джерелом права.

Тема 3. ПРИНЦИПИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

1. Закріплені в законі основні, керівні положення, які визначають зміст кримінального процесу, побудову всіх його стадій та інститутів, забезпечують виконання покладених на них завдань, називаються:

- 1) інститутами кримінального процесу;
- 2) принципами кримінального процесу;
- 3) кримінально-процесуальними гарантіями;
- 4) функціями кримінального процесу.

2. Змістом якого принципу кримінального судочинства України є наведене нижче законодавче положення: “Прокурор, слідчий і особа, яка провадить дізнання, зобов’язані вжити всіх передбачених законом заходів для всебічного, повного і об’єктивного дослідження обставин справи, виявити як ті обставини, що викривають, так і ті, що виправдовують обвинуваченого, а також обставини, що пом’якшують і обтяжують його відповідальність”:

- 1) забезпечення підозрюваному, обвинуваченому, підсудному права на захист;
- 2) всебічності, повноти і об’єктивності дослідження обставин справи;
- 3) диспозитивності;
- 4) змагальності.

3. Зміст якого принципу кримінального процесу викладений у наведеному законодавчому положенні: “Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах і в порядку, встановлених законом”:

- 1) законності;
- 2) особистої недоторканності;
- 3) забезпечення підозрюваному, обвинуваченому, підсудному права на захист;
- 4) публічності.

4. Який принцип кримінального судочинства розкриває наступне положення: “Розгляд справ у всіх судах відкритий, за винятком випадків, коли це суперечить інтересам охорони

державної або іншої захищеної законом таємниці”:

- 1) публічності;
- 2) гласності;
- 3) змагальності;
- 4) безпосередності судового розгляду.

5. В якій відповіді правильно названо положення, яке розкриває зміст принципу публічності кримінального процесу:

- 1) розгляд справ у всіх судах здійснюється відкрито, з широким доступом громадськості до зали судового засідання;
- 2) вироки судів у всіх випадках проголошуються публічно;
- 3) суд, прокурор, слідчий і орган дізнання зобов'язані в межах своєї компетенції порушити кримінальну справу в кожному випадку виявлення ознак злочину, вжити всіх передбачених законом заходів до встановлення події злочину, осіб, винних у вчиненні злочину, і до їх покарання;
- 4) у кожному випадку виявлення ознак злочину порушення кримінальної справи та її розслідування здійснюється лише за заявою особи, якій злочином була заподіяна матеріальна чи моральна шкода.

6. В якій відповіді правильно розкрито зміст принципу безпосередності кримінального судочинства:

- 1) розгляд справи в суді першої інстанції здійснюється публічно, з безпосередньою участю підсудного;
- 2) розгляд справи в суді першої інстанції здійснюється при безпосередній участі потерпілого, підсудного та інших заінтересованих осіб;
- 3) суд першої інстанції при розгляді справи повинен безпосередньо дослідити докази у справі: допитати підсудних, потерпілих, свідків, заслухати висновки експертів, оглянути речові докази, оголосити протоколи та інші документи;
- 4) розгляд справи в суді першої інстанції здійснюється безпосередньо з участю всіх заінтересованих у справі осіб і з широким доступом громадськості у залу судового засідання.

7. В якій відповіді правильно розкрито зміст принципу змагальності:

1) при розгляді справи в суді функції обвинувачення і вирішення справи можуть покладатися на один і той же орган чи на одну і ту ж особу;

2) прокурор, підсудний, його захисник чи законний представник, потерпілий, цивільний позивач, цивільний відповідач та їх представники беруть участь у судовому засіданні як сторони і користуються рівними правами та свободою в наданні доказів, їх дослідженні та доведенні їх переконливості перед судом;

3) функція обвинувачення покладається на суд і прокурора, а функція захисту – на підсудного, його захисника чи законного представника;

4) у кожному випадку виявлення ознак злочину порушення кримінальної справи та її розслідування здійснюється лише за заявою особи, якій злочином була заподіяна матеріальна чи моральна шкода.

8. Яке із наведених положень правильно розкриває зміст принципу презумпції невинуватості:

1) особа вважається невинуватою у вчиненні злочину, доки її вину не буде доведено;

2) особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду;

3) не може бути піддана покаранню особа, доки її вину не встановлено судом;

4) особа вважається невинуватою у вчиненні злочину, доки її вину не буде встановлено обвинувальним вироком суду.

9. Які положення правильно розкривають зміст принципу національної мови судочинства:

1) судочинство ведеться мовою, прийнятною для сторін;

2) порушення правил про мову судочинства є підставою для скасування вироку та інших процесуальних рішень, які постановлені по справі;

3) судочинство проводиться українською мовою або мовою більшості населення даної місцевості;

4) судочинство проводиться українською мовою або мовою національних меншин, які проживають на відповідній території.

10. Змістом якого принципу кримінального судочинства України є наведене нижче законодавче положення: “Особа, яка проводить дізнання, слідчий, прокурор, суддя і суд зобов’язані до першого допиту підозрюваного, обвинуваченого і підсудного роз’яснити їм право мати захисника і скласти про це протокол, а також надати підозрюваному, обвинуваченому і підсудному можливість захищатися встановленими законом засобами від пред’явленого обвинувачення та забезпечити охорону їх особистих і майнових прав”:

- 1) рівності громадян перед законом і судом;
- 2) забезпечення підозрюваному, обвинуваченому, підсудному права на захист;
- 3) особистої недоторканності;
- 4) всебічного, повного і об’єктивного дослідження обставин справи.

11. Зміст якого принципу кримінального судочинства України розкриває наведене нижче законодавче положення: “Суд першої інстанції при розгляді справи повинен безпосередньо дослідити докази у справі: допитати підсудних, потерпілих, свідків, заслухати висновки експертів, оглянути речові докази, оголосити протоколи та інші документи”:

- 1) законності;
- 2) безпосередності;
- 3) змагальності;
- 4) презумпції невинуватості.

12. Встановить, характеристикою якого принципу кримінального судочинства виступає дане положення: “Судді та народні засідателі вирішують кримінальні справи на основі закону, в умовах, що виключають сторонній вплив на суддів”:

- 1) безпосередності судового розгляду;
- 2) здійснення правосуддя винятково судом;
- 3) публічності;
- 4) незалежності суддів і підкорення їх тільки закону.

13. Назвіть, що входить до складу конституційного принципу особистої недоторканності:

- 1) арешт на кореспонденцію і зняття інформації з каналів

зв'язку з метою запобігти злочину можуть бути застосовані судом тільки після порушення кримінальної справи;

2) у разі наявності загрози вчинення насильства або інших протиправних дій щодо осіб, взятих під захист, може проводитися прослуховування телефонних та інших розмов, візуальне спостереження із застосуванням звукозапису, відеозапису, фото- і кінозйомки з санкції прокурора;

3) арешт на кореспонденцію і зняття інформації з каналів зв'язку можуть бути застосовані як виняток тільки судом у випадках, передбачених законом, з метою запобігти злочину чи з'ясувати істину під час розслідування кримінальної справи, якщо іншими способами одержати інформацію неможливо;

4) арешт на кореспонденцію і зняття інформації з каналів зв'язку можуть бути застосовані судом як виняток з метою врятування життя та майна людей чи з безпосереднім переслідуванням осіб, які підозрюються у вчиненні злочину, якщо іншими способами одержати інформацію неможливо.

14. Назвіть орган, за рішенням якого відповідно до Конституції України може бути застосовано тримання під вартою:

- 1) слідчий;
- 2) суд;
- 3) орган дізнання;
- 4) прокурор.

15. Яке із наведених положень розкриває зміст принципу усності судового розгляду:

1) при розгляді справи в суді першої інстанції дія усності поширюється лише на первинні докази;

2) при розгляді справи в суді першої інстанції в усній формі заслуховуються лише показання свідків, потерпілих і підсудних;

3) при розгляді справи в суді першої інстанції в усній формі заслуховуються і досліджуються лише показання осіб: свідків, потерпілих, підсудних, а речові та письмові докази в суді не оголошуються;

4) при розгляді справи в суді першої інстанції всі матеріали, які мають значення для справи, усі процесуальні дії, усі питання, які виникають у судовому засіданні (дача показань підсудним, потерпілим, свідками, експертами), викладаються, обговорюються та здійснюються в усній формі.

16. Зняття інформації з каналів зв'язку і накладення арешту на кореспонденцію виключно за рішенням суду є елементом кримінально-процесуального принципу:

- 1) публічності;
- 2) верховенства судової влади;
- 3) особистої недоторканності;
- 4) незалежності суду.

17. Хто приймає рішення про проведення обшуку житла чи іншого володіння особи, за винятком невідкладних випадків:

- 1) прокурор;
- 2) слідчий за погодженням із прокурором;
- 3) орган дізнання за погодженням із прокурором;
- 4) суд.

18. Зміст якого принципу розкриває таке положення: “Ніхто не може бути притягнутий як обвинувачений інакше ніж на підставах і в порядку, встановлених законом”:

- 1) недоторканності особи;
- 2) законності;
- 3) презумпції невинуватості;
- 4) забезпечення підозрюваному, обвинуваченому, підсудному права на захист.

19. Встановіть, яке із названих положень розкриває зміст принципу публічності кримінального процесу:

- 1) розгляд справ у всіх судах здійснюється відкрито, з широким доступом громадськості до зали судового засідання;
- 2) вироки судів у всіх випадках оголошуються публічно;
- 3) у кожному випадку виявлення ознак злочину суд, прокурор, слідчий і орган дізнання зобов'язані в межах своєї компетенції вжити всіх передбачених законом заходів до встановлення події злочину, осіб, винних у вчиненні злочину, і до їх покарання;
- 4) у разі виявлення ознак злочину порушення кримінальної справи та її розслідування здійснюється лише за волею потерпілого.

20. Оберіть відповідь, в якій правильно вказано зміст

принципу змагальності:

- 1) функція розгляду справи покладається винятково на суд;
- 2) при розгляді справи в суді функції обвинувачення і вирішення справи можуть покладати на один і той же орган чи на одну й ту ж особу;
- 3) у кожному випадку виявлення ознак злочину порушення кримінальної справи та її розслідування здійснюється лише за заявою особи, якій злочином була заподіяна моральна чи матеріальна шкода;
- 4) функції обвинувачення і захисту відокремлені, сторони наділяються рівними процесуальними правами для здійснення своїх функцій, суд є незалежним від сторін.

Т е м а 4. СУБ'ЄКТИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

1. Правом постановляти вирок наділений:

- 1) слідчий, якщо він вирішує справу по суті;
- 2) слідча комісія Верховної Ради України;
- 3) суд;
- 4) прокурор, якщо він підтримував державне обвинувачення в суді.

2. Вказівки прокурора органам дізнання і досудового слідства у зв'язку з порушенням і розслідуванням ними кримінальних справ, дані в порядку, передбаченому Кримінально-процесуальним кодексом України, є для цих органів:

- 1) інформативними;
- 2) рекомендаційними;
- 3) обов'язковими;
- 4) нормативно-правовими.

3. Органом дізнання є:

- 1) міліція;
- 2) слідча комісія при СБУ;
- 3) прокурор;
- 4) слідчий.

4. Укажіть правильну відповідь на питання: який із наведених органів є органом дізнання:

1) податкова міліція – у справах про ухилення від сплати податків і зборів (обов'язкових платежів);

2) органи безпеки – у справах, віднесених законом до їх відання;

3) командири підрозділів Державної спеціальної служби транспорту – у справах про злочини, вчинені підлеглими їм військовослужбовцями і військовозобов'язаними під час проходження ними зборів;

4) усі вказані вище відповіді правильні.

5. Органом досудового слідства є:

1) слідчий митної служби;

2) слідчий прикордонної служби;

3) слідчий податкової міліції;

4) всі вказані вище слідчі.

6. Особа набуває статусу обвинуваченого з моменту:

1) пред'явлення постанови про притягнення її як обвинуваченого;

2) складання слідчим обвинувального висновку;

3) винесення постанови про притягнення її як обвинуваченого;

4) затримання її за підозрою у вчиненні злочину.

7. Підозрюваним визнається:

1) особа, допитана як підозрюваний;

2) особа, яка запідозрена у вчиненні злочину;

3) особа, щодо якої винесена постанова про притягнення її як підозрюваного;

4) особа, до якої застосовано запобіжний захід до винесення постанови про притягнення її як обвинуваченого.

8. Захисник допускається до участі у справі:

1) лише зі стадії попереднього розгляду справи суддею, а у справах, де участь захисника є обов'язковою – на будь-якій стадії процесу;

2) лише на стадії досудового розслідування;

3) на будь-якій стадії процесу;

4) лише з моменту закінчення досудового розслідування та

пред'явлення матеріалів кримінальної справи обвинуваченому для ознайомлення.

9. Повноваження адвоката на участь у справі як захисника обвинуваченого підтверджується:

- 1) показаннями свідків;
- 2) ордером відповідного адвокатського об'єднання;
- 3) рішенням суду;
- 4) постановою слідчого.

10. Участь захисника при провадженні дізнання, досудового слідства і в розгляді кримінальної справи в суді першої інстанції є обов'язковою:

- 1) у справах, в яких державне обвинувачення підтримує прокурор;
- 2) у справах приватного обвинувачення;
- 3) у справах осіб, які підозрюються або обвинувачуються у вчиненні злочину у віці понад 60 років;
- 4) у справах осіб, які підозрюються або обвинувачуються у вчиненні злочину у віці до 18 років.

11. Потерпілим визнається особа, якій злочином заподіяно:

- 1) моральної і майнової шкоди;
- 2) моральної, фізичної або майнової шкоди;
- 3) фізичної шкоди;
- 4) фізичної і моральної шкоди.

12. У справах про злочини, внаслідок яких сталася смерть особи, потерпілими визнаються:

- 1) її спадкоємці за законом або заповітом, якщо останній було складено;
- 2) її родичі;
- 3) її близькі родичі;
- 4) адвокат.

13. Відповідно до КПК України цивільним позивачем визнається громадянин, підприємство, установа чи організація, які:

- 1) обов'язково є потерпілими;

2) зазнали матеріальної шкоди від злочину, незалежно від того, чи пред'явили вони вимогу про відшкодування збитків;

3) зазнали матеріальної шкоди від злочину і пред'явили вимогу про відшкодування збитків;

4) держава Україна, якщо злочином завдано матеріальної чи моральної шкоди державному підприємству, установі чи організації.

14. Цивільними відповідачами можуть бути підприємства, установи та організації, які:

1) згідно з умовами договору несуть матеріальну відповідальність за шкоду, завдану злочинними діями обвинуваченого;

2) у силу закону несуть матеріальну відповідальність за шкоду, завдану злочинними діями обвинуваченого;

3) у силу обставин несуть матеріальну відповідальність за шкоду, завдану злочинними діями обвинуваченого;

4) згідно з рішенням прокурора несуть матеріальну відповідальність за шкоду, завдану злочинними діями обвинуваченого.

15. Як спеціаліст може бути викликана будь-яка особа, що має:

1) бажання взяти участь у кримінальній справі;

2) спеціальні знаряддя для проведення певних досліджень;

3) спеціальні знання і навички;

4) відповідну освіту.

16. Як експерт може брати участь у справі:

1) особа, яка володіє науковими, технічними або іншими спеціальними знаннями;

2) особа, яка володіє науковими, технічними або іншими спеціальними знаннями і також має юридичну освіту;

3) особа, яка володіє науковими, технічними або іншими спеціальними знаннями і проводила ревізію в даній кримінальній справі;

4) особа, яка володіє різноманітними знаннями, що можуть бути використані у ході розслідування кримінальної справи, має вищу освіту, не судима.

17. Суддя або народний засідатель не може брати участі у розгляді кримінальної справи:

- 1) якщо він є потерпілим, цивільним позивачем, цивільним відповідачем або родичем кого-небудь із них;
- 2) якщо він брав участь у справі як експерт, спеціаліст, свідок;
- 3) якщо він особисто або його родичі заінтересовані в результатах справи;
- 4) всі відповіді, наведені вище, є правильними.

18. Заява про відвід або самовідвід слідчого подається:

- 1) у суд за місцем проведення досудового слідства;
- 2) прокуророві, який розглядає і вирішує її протягом двадцяти чотирьох годин;
- 3) начальнику слідчого відділу, який вирішує її негайно;
- 4) за вибором слідчого або начальника слідчого відділу прокуророві чи до суду.

19. Захисником не може бути особа:

- 1) яка брала участь у даній справі як дізнавач, слідчий, прокурор, суддя, секретар судового засідання, експерт, спеціаліст, перекладач, понятий;
- 2) яка є свідком і у зв'язку з цим допитувалася або підлягає допиту;
- 3) щодо якої порушена кримінальна справа;
- 4) усі відповіді, наведені вище, є правильними.

20. На стадії дізнання та досудового слідства питання про усунення захисника від участі у справі, якщо він зловживає своїми правами, перешкоджає встановленню істини у справі, вирішує:

- 1) слідчий, якщо адвокат суттєво порушує правила адвокатської етики;
- 2) лише прокурор за поданням слідчого;
- 3) лише керівник адвокатського об'єднання за поданням слідчого, погодженим із прокурором;
- 4) суд за місцем провадження розслідування на підставі подання слідчого.

**Теми 5-6. ДОКАЗИ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ.
ПРОЦЕС ДОКАЗУВАННЯ
ТА ЙОГО ЕЛЕМЕНТИ**

1. Визначте, що називається кримінально-процесуальним доказуванням:

- 1) передбачений кримінально-процесуальним законом порядок збирання і перевірки доказів у кримінальній справі;
- 2) процедура оцінки доказів органами досудового розслідування, прокурором і судом;
- 3) процедура оцінки доказів учасниками кримінального процесу;
- 4) діяльність державних органів, посадових осіб і учасників процесу по збиранню, перевірці та оцінці доказів.

2. Оберіть елемент процесу доказування:

- 1) перевірка доказів;
- 2) використання доказів;
- 3) отримання доказів;
- 4) висунення версій.

3. Що із наведеного нижче виступає елементом предмета доказування:

- 1) розмір витрат закладу охорони здоров'я на амбулаторне лікування потерпілого від злочинного діяння;
- 2) винність обвинуваченого у вчиненні злочину і мотиви злочину;
- 3) розмір витрат закладу охорони здоров'я на стаціонарне лікування обвинуваченого;
- 4) розмір сум, витрачених на зберігання, пересилання і дослідження речових доказів.

4. Назвіть способи збирання доказів, передбачені кримінально-процесуальним законом:

- 1) проведення допитів, оглядів, обшуків, виїмок, призначення і проведення експертизи, інших слідчих дій;
- 2) використання службово-пошукових собак, поквартирні, подвірні обходи, інші розшукові заходи;
- 3) застосування поліграфа (детектора брехні);
- 4) використання допомоги екстрасенса.

5. Що, на Ваше переконання, є способами перевірки доказів:

- 1) проведення оперативно-розшукових заходів слідчим;
- 2) застосування поліграфа (детектора брехні);
- 3) проведення додаткових, повторних або нових слідчих дій;
- 4) використання допомоги екстрасенса.

6. Джерелом доказів у кримінальній справі виступає:

- 1) протокол допиту свідка;
- 2) протокол огляду місця події;
- 3) протокол допиту експерта;
- 4) матеріали звукозапису, кінозйомки, відеозапису.

7. Назвіть властивість доказів:

- 1) вірогідність;
- 2) допустимість;
- 3) всебічність;
- 4) винятковість.

8. Докази залежно від їх відношення до обставин, що підлягають доказуванню, поділяються на:

- 1) обвинувальні і виправдовувальні;
- 2) прямі і непрямі;
- 3) особистісні і предметні;
- 4) первинні і похідні.

9. У протоколі допиту свідка М. записано: “К. розповів мені, що 25 березня 2000 р. він побив В. за те, що той образив його нецензурною лайкою”. Який це доказ:

- 1) предметний;
- 2) первинний;
- 3) похідний;
- 4) виправдовувальний.

10. Встановіть, показання якого учасника процесу визнаються джерелом доказів:

- 1) обвинуваченого;
- 2) експерта;
- 3) спеціаліста;

4) понятого.

11. Назвіть особу, яка не може бути допитана як свідок:

- 1) народні депутати;
- 2) захисник обвинуваченого про обставини, які стали йому відомі при наданні юридичної допомоги підзахисному;
- 3) працівник міліції;
- 4) поняті.

12. Які предмети є речовими доказами:

- 1) предмети, які були знаряддями вчинення злочину;
- 2) будь-які предмети, виявлені при обшуку і виїмці;
- 3) будь-які предмети, виявлені на місці злочину;
- 4) зразки для порівняльного дослідження, отримані під час провадження слідчих дій.

13. Протокол якої слідчої чи судової дії належить до джерел доказів:

- 1) протокол відібрання зразків для експертного дослідження;
- 2) протокол пред'явлення для впізнання;
- 3) протокол допиту підозрюваного;
- 4) протокол затримання.

14. Що із названого нижче може бути використано в доказуванні по кримінальній справі як самостійне джерело доказів – “документ”:

- 1) постанова про призначення експертизи;
- 2) протокол ознайомлення обвинувачуваного з матеріалами справи;
- 3) статистична картка;
- 4) протокол адміністративного затримання.

15. В якості якого джерела доказів може бути використано висновок спеціаліста:

- 1) висновку експерта;
- 2) документа;
- 3) речового доказу;
- 4) ніякого доказового значення не має.

16. Допустимість доказу забезпечується:

- 1) зв'язком з предметом доказування;
- 2) отриманням законним способом;
- 3) відповідністю дійсності;
- 4) достатністю для прийняття рішення.

17. Якщо в якості речового доказу вилучені продукти харчування, що швидко псуються, то вони:

- 1) знищуються;
- 2) передаються в дитячий будинок;
- 3) передаються підприємствам торгівлі для реалізації;
- 4) такі предмети не можуть вилучатися.

18. Спори про право власності на речові докази вирішуються:

- 1) судом при постановленні вироку;
- 2) у порядку цивільного судочинства;
- 3) у порядку адміністративного судочинства;
- 4) взагалі судом не розглядаються і не вирішуються.

19. Речові докази повинні зберігатися:

- 1) протягом терміну, який визначає слідчий або суддя;
- 2) до набрання вироком законної сили або до закінчення строку оскарження постанови чи ухвали про закриття справи;
- 3) 2 місяці;
- 4) 18 місяців.

20. Належність доказу забезпечується:

- 1) зв'язком з предметом доказування;
- 2) отриманням законним способом;
- 3) відповідністю дійсності;
- 4) достатністю для прийняття рішення.

21. Як слід вчинити у ситуації, коли потерпілий просить слідчого повернути йому викрадені предмети одягу до завершення справи:

- 1) як виняток можна повернути;
- 2) у жодному разі не повертати;
- 3) такі звернення взагалі не розглядаються;
- 4) закон цього питання не врегульовує.

22. У справах про злочини неповнолітніх крім загальних елементів предмета доказування обов'язково слід встановити:

1) умови життя та виховання неповнолітнього, а також обставини, що негативно впливали на виховання неповнолітнього;

2) чи слід застосувати заходи медичного характеру і якщо слід, то які саме;

3) чи вчинила особа зазначене діяння у стані неосудності або обмеженої осудності;

4) чи можливо здійснити провадження щодо неповнолітнього по спрощеній (протокольній) формі.

23. Принцип вільної оцінки доказів передбачає, що:

1) суд, прокурор, слідчий і особа, яка провадить дізнання, оцінюють докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом; ніякі докази не мають наперед встановленої сили;

2) суд першої інстанції при розгляді справи повинен безпосередньо дослідити докази у справі: допитати підсудних, потерпілих, свідків, заслухати висновки експертів, оглянути речові докази, оголосити протоколи та інші документи;

3) усі учасники процесу є вільними у виборі способів та засобів доказування обставин, на які вони посилаються;

4) ніхто не може бути визнаний винним у вчиненні злочину, а також підданий кримінальному покаранню інакше як за вироком суду й відповідно до закону.

24. Відмовитися давати показання як свідки мають право:

1) адвокати, з приводу того, що їм довірено або стало відомо при здійсненні професійної діяльності;

2) близькі родичі підозрюваного, обвинуваченого, підсудного;

3) священнослужителі, з приводу того, що їм довірено або стало відомо при здійсненні професійної діяльності;

4) особи, які згідно з висновком судово-психіатричної чи судово-медичної експертизи через свої фізичні або психічні вади не можуть правильно сприймати факти, що мають доказове значення, і давати показання про них.

25. Не можуть бути допитані як свідки:

1) особи, які своїми показаннями викривали б себе, членів сім'ї, близьких родичів, усиновленого, усиновителя у вчиненні злочину;

2) нотаріуси, лікарі, психологи, священнослужителі – з приводу того, що їм довірено або стало відомо при здійсненні професійної діяльності, якщо вони не звільнені від обов'язку зберігати професійну таємницю особою, що довірила їм ці відомості;

3) державні службовці, які здійснюють провадження по справі;

4) особи, які можуть бути заінтересованими у вирішенні справи.

26. До якого з видів доказів належить показання свідка, який заявив: “Я бачив, як Андрієнко наніс удар Бойку кулаком в обличчя”:

- 1) прямий;
- 2) похідний;
- 3) додатковий;
- 4) основний.

27. Якщо показання свідка базуються на повідомленнях інших осіб, то ці особи повинні:

- 1) бути встановлені;
- 2) також підписати протокол допиту свідка;
- 3) також бути допитані;
- 4) взяти участь у проведенні очної ставки зі свідком, який допитувався.

28. Додаткова експертиза може бути призначена, якщо:

- 1) висновок експерта суперечить іншим матеріалам справи;
- 2) експертиза буде визнана неповною або не досить ясною;
- 3) є підстави вважати експерта заінтересованою особою;
- 4) у справі з'явилися нові речові докази, які потребують експертного дослідження.

29. Свідок має право:

- 1) обирати час і місце для проведення допиту;

- 2) власноручно викладати свої показання в протоколі допиту;
- 3) заявити відвід слідчому;
- 4) на застосування до нього запобіжних заходів у разі існування загрози його життю та здоров'ю.

30. Назвіть суб'єктів, які перед допитом попереджаються про кримінальну відповідальність за завідомо неправдиві показання:

- 1) свідок, потерпілий;
- 2) підозрюваний, обвинувачений, підсудний;
- 3) потерпілий, підозрюваний, обвинувачений, підсудний;
- 4) свідок, обвинувачений.

31. Вимога перевіряти показання яких осіб прямо встановлена у КПК України:

- 1) експерта;
- 2) потерпілих і свідків, які можуть бути заінтересовані у вирішенні справи;
- 3) підозрюваного і обвинуваченого;
- 4) всіх осіб, які були допитні у справі.

32. Відповідно до КПК України експертиза призначається у випадках, коли:

- 1) знань слідчого недостатньо для вирішення окремих питань, що виникли в ході провадження по справі;
- 2) для вирішення певних питань при провадженні у справі потрібні наукові, технічні або інші спеціальні знання;
- 3) це зумовлено складністю справи;
- 4) існує колізія між нормами КПК України та інших законів.

33. Висновок експерта для особи, яка провадить дізнання, слідчого, прокурора і суду:

- 1) є обов'язковим;
- 2) не є обов'язковим;
- 3) не є обов'язковим, але незгода з ним повинна бути мотивована у відповідних постанові, ухвалі, вирокі;
- 4) є пріоритетним порівняно з іншими доказами, що зібрані по справі.

34. Відповідно до КПК України експертиза

призначається обов'язково для встановлення:

1) віку підозрюваного або обвинуваченого, якщо це має значення для вирішення питання про його кримінальну відповідальність і якщо про це немає відповідних документів і неможливо їх одержати;

2) ступеня споріднення між особами;

3) ідентичності відбитків пальців;

4) ступеня алкогольного сп'яніння на момент вчинення злочину.

35. Речові докази, якими є знаряддя злочину, що належать обвинуваченому:

1) знищуються;

2) конфіскуються;

3) передаються до спеціалізованих установ для подальшої реалізації;

4) повертаються володільцю.

36. Поняття “межі доказування” пов'язане з такою властивістю доказів, як:

1) належність;

2) допустимість;

3) достатність;

4) достовірність.

37. Таким джерелом доказів, як документи є:

1) виключно паперові носії інформації, скріплені відповідним підписом або печаткою;

2) лише паперові та електронні носії інформації;

3) предмети, на яких за допомогою письмових знаків, звуку, зображення тощо зафіксована певна інформація;

4) лише офіційна документація юридичних осіб.

38. Фотознімки, зроблені слідчим в ході проведення огляду місця події, є:

1) речовими доказами;

2) документами;

3) додатками до протоколу слідчої дії;

4) додатками до протоколу, що складений за результатами

проведення оперативно-розшукової дії.

39. Речові докази (гроші, цінності та інші речі, нажиті злочинним шляхом):

- 1) знищуються;
- 2) повертаються володільцю;
- 3) передаються в дохід держави;
- 4) передаються потерпілому в порядку компенсації за шкоду, завдану злочинцем.

40. Якщо питання, поставлене перед експертом, виходить за межі його компетенції або якщо надані йому матеріали недостатні для дачі висновку, експерт:

- 1) має право відмовитися від проведення експертизи;
- 2) у письмовій формі повідомляє орган, що призначив експертизу, про необхідність надання додаткових матеріалів;
- 3) в усній формі повідомляє орган, що призначив експертизу, про необхідність надання додаткових матеріалів;
- 4) у письмовій формі повідомляє орган, що призначив експертизу, про неможливість дати висновок.

41. Для визначення психічного стану підозрюваного або обвинуваченого при наявності у справі даних, які викликають сумнів щодо його осудності, слідчий:

- 1) має право призначити експертизу;
- 2) зобов'язаний призначити експертизу;
- 3) зобов'язаний провести допит цієї особи у присутності психіатра;
- 4) не має права призначати експертизу, оскільки це є посяганням на честь і гідність особи, що заборонено Конституцією України.

42. Повторна експертиза може бути призначена, якщо:

- 1) попередня експертиза буде визнана неповною або не досить ясною;
- 2) висновок експерта буде визнано необґрунтованим чи таким, що суперечить іншим матеріалам справи або викликає сумніви в його правильності;

3) учасниками процесу подано нові речові докази, які потребують експертного дослідження;

4) було порушено строки проведення експертизи.

43. Визнання підозрюваним своєї вини:

1) не може бути покладено в основу обвинувачення;

2) може бути покладено в основу обвинувачення лише при підтвердженні цього визнання сукупністю доказів, що є в справі;

3) має більшу вагу в порівнянні з іншими доказами;

4) може бути покладено в основу обвинувачення лише за умови, що таке визнання мало місце під час явки з повинною.

44. Має право відмовитися від дачі показань, але у разі згоди зобов'язаний давати правдиві показання:

1) експерт;

2) свідок;

3) підозрюваний;

4) потерпілий.

45. Відповідно до КПК України як свідок може бути викликана особа:

1) яка була присутня при вчиненні злочину;

2) про яку є дані, що їй відомі обставини, які мають значення для справи;

3) яка заявила клопотання дати свідчення по справі;

4) яка не зацікавлена у вирішенні справи.

Тема 7. ХАРАКТЕРИСТИКА ЗАХОДІВ КРИМІНАЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ПРИМУСУ

1. Укажіть, на підставі якого процесуального документа здійснюється відсторонення обвинуваченого від посади:

- 1) за постановою прокурора;
- 2) за постановою судді;
- 3) за вмотивованою постановою слідчого, санкціонованою прокурором;
- 4) за вмотивованою постановою слідчого, затвердженою прокурором.

2. На чіє майно або вклади не може бути накладений арешт з метою забезпечення цивільного позову або можливої конфіскації:

- 1) обвинуваченого;
- 2) підозрюваного;
- 3) дружини обвинуваченого;
- 4) батьків неповнолітнього обвинуваченого.

3. До якого суб'єкта кримінального процесу не може бути застосований привід як засіб процесуального примусу:

- 1) до обвинуваченого;
- 2) до захисника обвинуваченого (підсудного);
- 3) свідка;
- 4) потерпілого.

4. Особа може бути затримана:

- 1) за підозрою у вчиненні будь-якого злочину;
- 2) за підозрою у вчиненні злочину, за який може бути призначено покарання у вигляді позбавлення волі;
- 3) за підозрою у вчиненні тяжкого або особливо тяжкого злочину;
- 4) за підозрою у вчиненні злочину, за який може бути призначено покарання у вигляді позбавлення волі на строк понад три роки.

5. СТРОК ЗАТРИМАННЯ ОСОБИ, ПІДОЗРЮВАНОЇ У ВЧИНЕННІ ЗЛОЧИНУ, ЗА ЗАГАЛЬНИМ ПРАВИЛОМ НЕ МОЖЕ ПЕРЕВИЩУВАТИ:

1) 24 ГОДИН;

- 2) 48 годин;
- 3) 72 годин;
- 4) 96 годин.

6. Строк тримання обвинуваченого під вартою під час досудового слідства за загальним правилом не повинен перевищувати:

- 1) 1 місяця;
- 2) 2 місяців;
- 3) 3 місяців;
- 4) 4 місяців.

7. У строк тримання під вартою не включається:

- 1) час, впродовж якого особа була затримана за підозрою у вчиненні злочину;
- 2) час, протягом якого особа доставлялася до населеного пункту, в якому діє суд (у тому числі в порядку екстрадиції з території іншої держави);
- 3) час перебування особи на стаціонарному експертному дослідженні у психіатричній медичній установі будь-якого типу;
- 4) у разі повторного взяття під варту по тій самій справі, час попереднього знаходження під вартою.

8. За скільки днів до закінчення строку тримання під вартою подання про його продовження до чотирьох місяців повинно бути подане до відповідного суду:

- 1) не пізніше як за п'ять днів;
- 2) не пізніше десяти днів;
- 3) не пізніше п'ятнадцяти днів;
- 4) не пізніше двадцяти днів.

9. Постанова судді якого суду про продовження строків тримання під вартою може бути оскаржена:

- 1) судді місцевого суду;
- 2) судді апеляційного суду;
- 3) судді Верховного Суду України;
- 4) усіх вказаних вище.

10. Матеріали закінченої розслідуванням кримінальної справи повинні бути пред'явлені обвинуваченому, взятому під

варту, та його захисникові для ознайомлення за:

- 1) десять діб до закінчення граничного строку;
- 2) двадцять діб до закінчення граничного строку;
- 3) один місяць до закінчення граничного строку;
- 4) два місяці до закінчення граничного строку.

11. Скільки побачень за загальним правилом може бути дозволено родичам із заарештованим на місяць:

- 1) одне;
- 2) два;
- 3) три;
- 4) чотири.

12. Хто зобов'язаний вжити заходів до охорони майна і житла обвинуваченого, який тримається під вартою, якщо його майно і житло залишаються без нагляду:

- 1) суддя, який обрав цей запобіжний захід;
- 2) слідчий, у провадженні якого знаходиться кримінальна справа;
- 3) начальник слідчого ізолятора, де знаходиться обвинувачений;
- 4) виконком місцевої ради.

13. Розмір внесеної застави як запобіжного заходу не може бути меншим:

- 1) суми заподіяної злочином матеріальної шкоди;
- 2) суми витрат, понесених на лікування потерпілого;
- 3) суми заявленого цивільного позову, обґрунтованого достатніми доказами;
- 4) двадцяти неоподаткованих мінімумів доходів громадян.

14. За вчинення тяжкого злочину розмір внесеної застави не може бути меншим:

- 1) 50 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;
- 2) 500 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;
- 3) 1000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;
- 4) 5000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

15. Заставу в кримінальній справі не може внести:

- 1) обвинувачений (підсудний);
- 2) міська рада народних депутатів;

- 3) благодійний фонд;
- 4) будь-яка фізична особа або юридична особа недержавної форми власності.

16. Предметом внесеної обвинуваченим застави не можуть бути:

- 1) орендовані обвинуваченим приміщення;
- 2) власні гроші на рахунку в банку;
- 3) коштовності, отримані ним у спадок;
- 4) автомобіль, який належить обвинуваченому на праві власності.

17. Оберіть, що може виступати предметом внесеної обвинуваченим застави:

- 1) автомобіль, який належить обвинуваченому на праві власності, але на якому обвинувачений перевозив контрабандні товари;
- 2) квартира його батьків;
- 3) службове житло;
- 4) власні гроші на рахунку в банку.

18. Віддання обвинуваченого під нагляд командування військової частини як запобіжний захід не може бути застосований до:

- 1) військовослужбовців строкової служби;
- 2) військовослужбовців офіцерсько-командного складу;
- 3) військовослужбовців за контрактом;
- 4) осіб, які затримані на території військової частини.

19. Порушення обвинуваченим (підозрюваним) зобов'язання по підписці про невиїзд є підставою:

- 1) для його приводу;
- 2) для оголошення його безвісно відсутнім;
- 3) для зміни запобіжного заходу на більш суворий;
- 4) визнання його винним у вчиненні злочину.

20. До неповнолітнього обвинуваченого можуть бути застосовані:

- 1) будь-який із передбачених ст. 149 КПК України запобіжний захід;

2) крім передбачених ст. 149 КПК України запобіжних заходів і передача неповнолітнього під нагляд батьків, опікунів, піклувальників або адміністрації дитячої установи;

3) тільки запобіжний захід у вигляді передачі неповнолітнього під нагляд батьків, опікунів, піклувальників або адміністрації дитячої установи;

4) тільки підписка про невиїзд.

**Т е м а 8. КРИМІНАЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНІ АКТИ:
ЇХ ВИДИ ТА ВИМОГИ, ЯКІ ДО НИХ
СТАВЛЯТЬСЯ**

1. Процесуальний документ про проведення слідчої або судової дії, її зміст та результати має назву:

- 1) постанова;
- 2) подання;
- 3) протокол;
- 4) доручення.

2. Оберіть, як називається процесуальний документ, в якому фіксується рішення уповноваженої особи:

- 1) постанова;
- 2) подання;
- 3) протокол;
- 4) доручення.

3. Яку назву має процесуальний документ, з яким слідчий або прокурор звертається до суду з клопотанням про обмеження конституційних прав та свобод громадян у випадках, передбачених Законом, або який орган дізнання, слідчий, прокурор вносять у відповідний державний орган, громадську організацію чи посадовій особі про вжиття заходів для усунення причин і умов, що сприяли вчиненню злочину:

- 1) постанова;
- 2) подання;
- 3) протокол;
- 4) доручення.

4. Слідчий, у провадженні якого знаходиться справа, зобов'язує органи дізнання провадити розшукові та слідчі дії через видання:

- 1) постанови;
- 2) подання;
- 3) окремого доручення;
- 4) доручення.

5. Процесуальний документ, яким слідчий, у провадженні якого знаходиться справа, зобов'язує слідчого або

орган дізнання, що знаходяться в іншому слідчому районі, провадити слідчі дії, має назву:

- 1) постанова;
- 2) подання;
- 3) окреме доручення;
- 4) доручення.

6. Назвіть процесуальний документ, яким особа, що веде процес, викликає учасників процесу в орган дізнання, досудового слідства або до суду:

- 1) постанова;
- 2) подання;
- 3) виклик;
- 4) повістка.

Тема 9. СТРОКИ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

1. Який із названих нижче строків не є строком-періодом:

1) у справі про тяжкий або особливо тяжкий злочин дізнання провадиться у строк не більше десяти днів з моменту порушення справи (ч. 2 ст. 108 КПК України);

2) по заяві або повідомленню про злочин прокурор, слідчий, орган дізнання зобов'язані не пізніше триденного строку прийняти одне із трьох рішень, передбачених ч. 2 ст. 97 КПК України;

3) копія протоколу з переліком прав та обов'язків негайно вручається затриманому і направляється прокурору (ч. 4 ст. 106 КПК України);

4) слідчий і орган дізнання зобов'язані не пізніше доби направити прокуророві копію постанови про порушення кримінальної справи або про відмову в порушенні такої справи (ч. 2 ст. 100 КПК України).

2. Оберіть, який із наведених нижче строків є визначеним строком-періодом:

1) цивільний позов може бути пред'явлений як під час досудового слідства і дізнання, так і під час судового розгляду справи, але до початку судового слідства;

2) строки тримання під вартою;

3) речові докази зберігаються до набрання вироком законної сили або до закінчення строку оскарження постанови чи ухвали про закриття справи (ч.1 ст. 80 КПК України);

4) заяви про відвід судді подаються до початку судового слідства (ч. 2 ст. 56 КПК України).

3. Визначте, який строк не є строком-моментом:

1) копія протоколу з переліком прав та обов'язків негайно вручається затриманому і направляється прокурору (ч. 4 ст. 106 КПК України);

2) перед допитом підозрюваному має бути роз'яснено його права, передбачені ст. 431 КПК України, а також повідомлено, у вчиненні якого злочину він підозрюється, про що робиться відмітка в протоколі його допиту (ч. 3 ст. 107 КПК України);

3) речові докази, які можуть швидко зіпсуватися і які не можуть бути повернуті володільцеві, негайно здаються відповідним державним або кооперативним організаціям для реалізації (ч. 4 ст. 80 КПК України);

4) слідчий зобов'язаний допитати обвинуваченого негайно після його явки або приводу і в усякому разі не пізніше доби після пред'явлення йому обвинувачення.

4. Закінчення двохмісячного строку досудового слідства припадає на суботу 1 січня. Який день необхідно вважати останнім днем строку:

- 1) 31 грудня;
- 2) 1 січня;
- 3) 2 січня;
- 4) 3 січня.

5. Затримання підозрюваного відбулося 12 березня о 12 год 25 хв. Коли спливає 72-годинний строк затримання:

- 1) 15 березня о 12 год 25 хв;
- 2) 15 березня о 13 год 00 хв;
- 3) 15 березня о 12 год 00 хв;
- 4) 15 березня у встановлений час закінчення робочого дня в органах досудового розслідування та суді.

Тема 10. СУДОВІ ВИТРАТИ

1. На відшкодування витрат по явці за викликом в органи дізнання, досудового слідства, прокуратури і до суду не має права:

- 1) свідок;
- 2) потерпілий;
- 3) обвинувачений;
- 4) перекладач.

2. Судові витрати покладаються на:

- 1) засуджених, крім сум, що видані і мають бути видані перекладачам, або приймаються на рахунок держави;
- 2) підозрюваних, обвинувачених, підсудних;
- 3) державу, яка має право звернутися до засудженого з вимогою в порядку регресу про відшкодування судових витрат;
- 4) цивільного відповідача.

3. У кримінальному процесі позов про відшкодування витрат на стаціонарне лікування особи, яка потерпіла від злочину, може подати:

- 1) заклад охорони здоров'я, що витратив кошти на стаціонарне лікування особи, яка потерпіла від злочину, орган Міністерства фінансів України, прокурор;
- 2) Міністерство охорони здоров'я;
- 3) потерпілий;
- 4) лікуючий лікар.

4. Оплата праці захисника у разі його участі у справі за призначенням провадиться:

- 1) підозрюваним, обвинуваченим, підсудним;
- 2) засудженим;
- 3) за рахунок держави в порядку і розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України;
- 4) не провадиться.

5. Сумами, що не належать до судових витрат, є:

- 1) суми, що видані і мають бути видані свідкам, потерпілим, експертам, спеціалістам, перекладачам і понятим;

2) суми, витрачені на зберігання, пересилання і дослідження речових доказів;

3) інші витрати, що їх зробили органи дізнання, досудового слідства і суд при провадженні у кримінальній справі;

4) суми, що є заробітною платнею суддів, прокурорів, слідчих, дізнавачів.

6. Суд не може покласти судові витрати на підсудного у разі, якщо:

1) підсудний буде визнаний винним, але звільнений від покарання;

2) підсудний визнаний судом невинуватим у вчиненні злочину;

3) засудженого умовно-достроково звільнено від відбування покарання;

4) засудженого звільнено від відбування покарання з випробуванням.

Т е м а 11. ПОРУШЕННЯ КРИМІНАЛЬНОЇ СПРАВИ

1. Оберіть правильне визначення стадії порушення кримінальної справи:

1) стадія кримінального процесу, у ході якої забезпечуються передумови для подальшого провадження судового розгляду;

2) стадія кримінального процесу, у ході якої державні органи і зацікавлені особи вирішують питання про наявність події злочину і винної особи;

3) стадія кримінального процесу, у ході якої перевіряються заяви і повідомлення про злочини та приймаються рішення щодо розв'язання справи по суті;

4) змістом якої є діяльність уповноважених державою органів щодо вирішення по суті заяв і повідомлень про злочини, а також вжиття заходів щодо запобігання і припинення злочинів.

2. Приводом для порушення кримінальної справи вважають повідомлення:

1) опубліковані в засобах масової інформації;

- 2) оприлюднені по телебаченню;
- 3) що містяться в електронних засобах інформації;
- 4) опубліковані в пресі.

3. Встановіть, у якій відповіді неправильно вказано привід для порушення кримінальної справи:

- 1) повідомлення адміністрації підприємства про вчинену крадіжку;
- 2) протокол огляду місця події;
- 3) явка з повинною;
- 4) повідомлення представників влади.

4. Укажіть загальний строк, протягом якого уповноваженими особами повинно бути прийнято рішення щодо заяв та повідомлень про злочини:

- 1) 24 години;
- 2) 3 дні;
- 3) 5 днів;
- 4) тиждень.

5. Яке рішення може бути прийняте уповноваженими особами за результатами розгляду заяв та повідомлень про злочини:

- 1) постанова про відмову у прийнятті заяви;
- 2) постанова про направлення особи за належністю;
- 3) постанова про відновлення провадження у кримінальній справі;
- 4) постанова про направлення заяви за належністю.

6. Встановіть, у чому полягає правове значення явки з повинною після порушення кримінальної справи:

- 1) виступає приводом для порушення кримінальної справи;
- 2) виступає підставою для пред'явлення особі обвинувачення;
- 3) виступає пом'якшуючою обставиною за умови, що справа була порушена за фактом, а явка з повинною відбулася до винесення постанови про притягнення особи як обвинуваченого;
- 4) виступає підставою для звільнення особи від кримінальної відповідальності.

7. Назвіть випадок, коли кримінальна справа порушується суддею:

- 1) щодо злочинів, які виявив суд під час судового розгляду;
- 2) щодо злочинів, які вчинили учасники судового розгляду;
- 3) щодо злочинів, які належать до приватного обвинувачення;
- 4) щодо злочинів проти правосуддя.

8. Дайте відповідь на питання, чи може прокурор порушити кримінальну справу щодо злочину, який належить до категорії приватного обвинувачення, без скарги потерпілого:

- 1) не може;
- 2) може у кожному випадку виявлення ознак злочину;
- 3) може, якщо є достатньо доказів про вчинений злочин;
- 4) може, якщо справа має особливе громадське значення.

9. Як, на Вашу думку, повинен поступити прокурор, встановивши незаконність порушення кримінальної справи, у якій вже провадилися слідчі дії:

- 1) відмовити у порушенні кримінальної справи;
- 2) закрити кримінальну справу;
- 3) направити кримінальну справу до суду для її закриття;
- 4) скасувати постанову про порушення кримінальної справи.

10. Назвіть дії, що повинні бути вчинені органом дізнання, слідчим, прокурором чи суддею у зв'язку з прийняттям письмової заяви особи про вчинений злочин:

- 1) попередити заявника про небезпеку для його життя;
- 2) з'ясувати дані про особу заявника;
- 3) попередити заявника про відповідальність за відмову від дачі показань;
- 4) з'ясувати взаємовідносини заявника і підозрюваного.

11. Укажіть, до якого моменту можлива явка особи з повинною:

- 1) до моменту одержання даних про особу заявника;
- 2) до моменту порушення кримінальної справи проти цієї особи;
- 3) до моменту реєстрації порушення кримінальної справи;

4) до моменту закінчення досудового розслідування.

12. Назвіть суб'єктів кримінального процесу, які наділені універсальною юрисдикцією і вправі порушити будь-яку кримінальну справу:

- 1) органи Служби безпеки України;
- 2) органи прикордонної охорони;
- 3) суд;
- 4) прокурор.

12. Укажіть строк проведення перевірки уповноваженими органами заяв та повідомлень про злочини:

- 1) доба;
- 2) 3 дні;
- 3) 5 днів;
- 4) 2 тижні.

13. Як має діяти суд у випадку, якщо усну заяву про явку з повинною зроблено в судовому засіданні:

- 1) суд виносить постанову про порушення кримінальної справи;
- 2) суд призначає слідчі дії для проведення перевірки явки з повинною;
- 3) головуючий повідомляє про це прокурора;
- 4) головуючий протягом трьох днів надсилає витяг із протоколу судового засідання, в якому зафіксована явка з повинною, відповідному прокурору.

14. Назвіть способи перевірки заяви або повідомлення про злочини до порушення кримінальної справи:

- 1) можуть бути перевірені шляхом проведення судових дій;
- 2) можуть бути перевірені шляхом проведення виїмки, обшуку та допиту;
- 3) можуть бути перевірені шляхом проведення допиту та впізнання;
- 4) можуть бути перевірені шляхом проведення оперативно-розшукової діяльності.

Т е м и 12-13. ДОСУДОВЕ РОЗСЛІДУВАННЯ
(дiзнання та досудове слiдство)

1. Укажіть загальний строк, протягом якого може здійснюватися досудове слiдство у кримінальній справі:

- 1) 10 днів;
- 2) місяць;
- 3) 30 днів;
- 4) два місяці.

2. У якому з наведених варіантів правильно вказано правову підставу (документ), що дозволяє слiдчому проводити процесуальні та слiдчі дії у кримінальній справі:

- 1) постанова про направлення справи за підслідністю;
- 2) постанова про прийняття справи до свого провадження;
- 3) доручення органу дiзнання;
- 4) наказ прокурора про призначення слiдчого.

3. Укажіть, що є підставою для об'єднання кримінальних справ в одне провадження:

- 1) якщо кримінальні справи розслідуються одним слiдчим;
- 2) якщо у декількох кримінальних справах одна і та сама особа виступає як потерпілий;
- 3) якщо одним з обвинувачених у справі є неповнолітній;
- 4) якщо справи стосуються обвинувачення однієї особи у вчиненні декількох злочинів.

4. Зазначте строк, протягом якого провадиться дiзнання у кримінальних справах щодо злочину, який належить до категорії тяжких:

- 1) сім днів з моменту затримання особи;
- 2) сім днів з моменту порушення кримінальної справи;
- 3) десять днів з моменту встановлення особи;
- 4) десять днів з моменту порушення кримінальної справи.

5. Оберіть правильне визначення поняття “підслідність” кримінальних справ:

- 1) закріплені в законі правила, які визначають розподіл кримінальних справ між різними органами досудового

розслідування;

2) сукупність встановлених законом ознак справи, відповідно до яких вона належить до відання того чи іншого органу досудового розслідування;

3) сукупність встановлених ознак справи, керуючись якими прокурор на основі внутрішнього переконання визначає відповідального за її розслідування слідчого;

4) закріплені в законі правила, керуючись якими слідчий, прокурор визначають належність кримінальних справ до відання того чи іншого органу досудового розслідування.

6. В якому з наведених варіантів правильно визначені повноваження слідчого у кримінальному процесі України:

1) визначати спрямування досудового слідства у справі, самостійно приймати рішення і проводити будь-які слідчі дії у справі, вирішувати заявлені учасниками процесу клопотання, давати іншим слідчим доручення про проведення слідчих дій і оперативно-розшукових заходів;

2) порушувати кримінальні справи, визначати спрямування досудового слідства у справі, самостійно приймати рішення і проводити будь-які слідчі дії у справі, оскаржувати вищестоящому прокурору дії учасників процесу, приступати в будь-який момент до провадження досудового слідства у справі, не чекаючи завершення строків дізнання;

3) порушувати кримінальні справи, самостійно приймати рішення і проводити будь-які слідчі дії у справі за винятком тих, які потребують згоди прокурора чи судді, приймати рішення про застосування запобіжних заходів, крім взяття під варту, пред'являти обвинувачення, направляти справу через прокурора до суду; приймати рішення про закриття кримінальної справи;

4) визначати спрямування досудового слідства у справі, давати органам дізнання доручення про проведення слідчих дій і оперативно-розшукових заходів, самостійно проводити слідчі і оперативно-розшукові дії, вирішувати заявлені учасниками процесу клопотання, використовувати аудіо- і відеозапис під час проведення слідчих дій.

7. Укажіть, які з перерахованих ознак характеризують досудове розслідування як стадію кримінального процесу:

1) виконується завдання щодо перевірки наявності ознак

злочину для порушення кримінальної справи;

2) до кола суб'єктів процесуальної діяльності у цій стадії входять підозрюваний, обвинувачений, підсудний, їх захисники, потерпілий, слідчий, орган дізнання;

3) завершується складанням обвинувального вироку;

4) виконується завдання щодо встановлення обставин вчиненого злочину, осіб, винних у його вчиненні, причин та умов, що сприяли цьому.

8. Яке з наведених положень характеризує особливості дії принципу гласності в ході досудового розслідування кримінальної справи:

1) розслідування здійснюється в умовах обмеженої відкритості, що зумовлено суворою законодавчою заборонаю розголошення будь-яких даних слідства;

2) розслідування кримінальної справи здійснюється відкрито, за винятком випадків, визначених законом;

3) розслідування здійснюється в умовах обмеженої відкритості, що зумовлено законодавчою заборонаю розголошення даних слідства без дозволу слідчого;

4) розслідування здійснюється в умовах повної закритості інформації про його хід і результати.

9. Укажіть, хто і на який строк має право продовжити загальний строк досудового слідства у кримінальній справі:

1) начальник слідчого відділу (управління) – на один місяць;

2) прокурор області – до чотирьох місяців;

3) суддя апеляційного суду – до чотирьох місяців;

4) прокурор району – до трьох місяців.

10. В якому випадку слідчий може не погодитися із вказівками прокурора і їх не виконувати, подавши письмові заперечення вищестоящому прокурору:

1) про обрання запобіжного заходу;

2) про притягнення як обвинуваченого;

3) про проведення окремих слідчих дій;

4) про зупинення досудового слідства у справі.

11. Назвіть посадову особу, до якої слідчий звертається з поданням про накладення арешту на кореспонденцію чи зняття

інформації з каналів зв'язку:

1) суддя місцевого суду за місцем провадження досудового слідства;

2) прокурор, який здійснює нагляд за досудовим розслідуванням;

3) прокурор області або його заступник за місцем провадження досудового слідства;

4) голова апеляційного суду або його заступник за місцем провадження досудового слідства.

12. Для проведення якої слідчої дії не вимагається попереднього винесення слідчим постанови:

1) освідування;

2) обшуку;

3) допиту;

4) виїмки.

13. Укажіть порядок відсторонення обвинуваченого від посади:

1) Відсторонення від посади проводиться за рішенням місцевого суду за місцем провадження дізнання;

2) Відсторонення від посади проводиться за рішенням місцевого суду за місцем провадження досудового слідства;

3) Відсторонення від посади проводиться за рішенням слідчого або прокурора;

4) Відсторонення від посади проводиться за рішенням слідчого з санкції прокурора чи його заступника.

14. Оберіть правильне визначення зупинення досудового слідства:

1) тимчасова вимушена перерва у провадженні досудового слідства, зумовлена обставинами, передбаченими законом, які унеможливають його подальше провадження;

2) одна із форм закінчення досудового слідства, що полягає у прийнятті органом дізнання, слідчим чи прокурором рішення про припинення провадження у кримінальній справі та вирішення інших процесуальних питань;

3) необхідна умова для направлення справи до суду для прийняття рішення про припинення провадження у кримінальній справі та вирішення інших процесуальних питань;

4) необхідна умова для ознайомлення учасників процесу

після закінчення досудового слідства з матеріалами кримінальної справи.

15. Закриття кримінальної справи – це:

1) тимчасова вимушена перерва у провадженні досудового слідства, зумовлена обставинами, передбаченими законом, які унеможливають його подальше провадження;

2) необхідна умова для ознайомлення учасників процесу після закінчення досудового слідства з матеріалами кримінальної справи;

3) одна із форм закінчення досудового слідства, що полягає у прийнятті органом дізнання, слідчим чи прокурором рішення про припинення провадження у кримінальній справі та вирішення інших процесуальних питань;

4) необхідна умова для направлення справи до суду для прийняття рішення про припинення провадження у кримінальній справі та вирішення інших процесуальних питань.

16. Назвіть підстави для зупинення дізнання:

1) коли місцезнаходження потерпілого невідоме;

2) коли психічне або інше тяжке захворювання обвинуваченого перешкоджає закінченню провадження у справі;

3) коли не встановлено особу, яка вчинила злочин невеликої або середньої тяжкості;

4) коли не встановлено особу потерпілого.

17. Виокремте учасників кримінального процесу, яких слідчий зобов'язаний у першу чергу ознайомити з матеріалами закінченої розслідуванням кримінальної справи:

1) потерпілого, цивільного позивача, цивільного відповідача та їх представників;

2) обвинуваченого, його захисника і законного представника свідків;

3) представників громадськості і трудових колективів;

4) перекладачів, експертів, спеціалістів.

18. Процесуальним документом, що складається слідчим, про оголошення обвинуваченому про закінчення досудового слідства і пред'явлення йому та його захисникові матеріалів справи виступає:

- 1) протокол;
- 2) постанова;
- 3) подання;
- 4) окрема постанова.

19. Укажіть, яке рішення вправі прийняти прокурор у справі з обвинувальним висновком:

- 1) відмовити у задоволенні обвинувального висновку;
- 2) повернути справу для провадження додаткового розслідування зі своїми письмовими вказівками;
- 3) призначити справу до судового розгляду;
- 4) направити справу за підсудністю.

20. Укажіть строк, протягом якого прокурор зобов'язаний розглянути справу, що надійшла до нього з обвинувальним висновком:

- 1) 24 години;
- 2) 10 днів;
- 3) 3 дні;
- 4) 5 днів.

Т е м а 14. ПІДСУДНІСТЬ КРИМІНАЛЬНИХ СПРАВ

1. Визначити підсудність означає з'ясувати:

- 1) питання щодо колегіального чи одноособового розгляду кримінальної справи;
- 2) склад суду;
- 3) той суд, який повинен розглядати справу, і склад суду;
- 4) суд, який має розглядати справу по першій інстанції.

2. Встановіть підсудність справ, які належать до компетенції декількох однойменних судів:

1) у разі об'єднання в одному провадженні кримінальних справ по обвинуваченню декількох осіб у вчиненні декількох злочинів, коли ці справи підсудні двом або декільком однойменним судам, справу розглядає вищестоящий суд;

2) у разі об'єднання в одному провадженні кримінальних справ по обвинуваченню декількох осіб у вчиненні декількох злочинів, коли ці справи підсудні двом або декільком однойменним судам, справу розглядає той суд, у районі діяльності якого було порушено кримінальну справу або закінчено досудове слідство чи дізнання;

3) у разі об'єднання в одному провадженні кримінальних справ по обвинуваченню декількох осіб у вчиненні декількох злочинів, коли ці справи підсудні двом або декільком однойменним судам, справа розглядається судом у складі двох суддів і трьох народних засідателів;

4) у разі об'єднання в одному провадженні кримінальних справ по обвинуваченню декількох осіб у вчиненні декількох злочинів, коли ці справи підсудні двом або декільком однойменним судам, справу розглядає суддя одноособово в тому суді, у районі діяльності якого було порушено кримінальну справу.

3. У якому з наведених варіантів правильно наведена підсудність справ районних, районних у містах, міських та міськрайонних судів:

- 1) усі кримінальні справи, крім справ, підсудних вищестоящим судам;
- 2) усі кримінальні справи;
- 3) районному (міському) суду підсудні всі кримінальні справи,

крім справ, підсудних вищестоящим судам і військовим судам;

4) районному (міському) суду підсудні всі кримінальні справи, крім справ, підсудних апеляційному суду Автономної Республіки Крим, апеляційним судам областей, міст Києва і Севастополя.

4. У якому випадку кримінальна справа може бути передана на розгляд суду за місцем проживання чи роботи обвинуваченого або за місцем знаходження більшості свідків:

1) кримінальна справа розглядається тільки в суді відповідно до правил підсудності;

2) кримінальна справа може бути передана на розгляд в інший суд для забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві;

3) тільки в окремих випадках з метою забезпечення найбільш об'єктивного і повного розгляду справи, а також найкращого забезпечення виховної ролі судового розгляду;

4) передача справи з одного суду до іншого тягне кримінальну відповідальність за зловживання правом.

5. У якому з наведених варіантів правильно визначена територіальна підсудність:

1) кримінальна справа розглядається в тому суді, у районі діяльності якого закінчено дізнання чи досудове слідство в даній справі;

2) кримінальна справа розглядається в тому суді, у районі діяльності якого вчинено злочин. Якщо місця вчинення злочину встановити не можна, то справа повинна бути розглянута судом за місцем знаходження більшості свідків;

3) кримінальна справа розглядається в тому суді, у районі діяльності якого вчинено злочин. Якщо місця вчинення злочину встановити не можна, то справа повинна бути розглянута судом за місцем знаходження більшості свідків або потерпілого;

4) кримінальна справа розглядається в тому суді, у районі діяльності якого вчинено злочин. Якщо місця вчинення злочину встановити не можна, то справа повинна бути розглянута судом, в районі діяльності якого закінчено дізнання чи досудове слідство в даній справі.

6. Яким чином визначається підсудність, якщо місце вчинення злочину встановити неможливо:

1) справа повинна бути розглянута судом, у районі діяльності якого закінчено дізнання чи досудове слідство в даній справі;

2) необхідно повернути справу прокуророві для обов'язкового встановлення місця вчинення злочину, оскільки це входить до предмета доказування, який закріплено ст. 64 КПК України;

3) справа повинна бути розглянута судом за місцем знаходження більшості свідків;

4) справа повинна бути розглянута за місцем знаходження потерпілого.

7. Хто вирішує питання про передачу справи з одного районного, районного у місті, міського, міськрайонного суду до іншого в межах однієї області:

1) суддя, який розглядає справу, якщо до цього є підстави;

2) голова відповідного апеляційного суду області;

3) Голова Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ;

4) тільки Голова Верховного Суду України.

8. Чи встановлено законом період, протягом якого можна передати справу з одного суду до іншого з метою забезпечення найбільш об'єктивного і повного розгляду справи, а також найкращого забезпечення виховної ролі судового розгляду:

1) передача справи в цих випадках допускається до початку її розгляду в судовому засіданні;

2) передача справи в цих випадках допускається до початку судового слідства;

3) передача справи в цих випадках допускається до вручення підсудному копії обвинувального висновку;

4) передача справи в цих випадках допускається протягом 15 діб після отримання на це згоди прокурора, підсудного та потерпілого.

9. За чинним законодавством розгляд кримінальних справ по першій інстанції можливий:

1) мировим суддею одноособово, судом у складі трьох суддів та двох народних засідателів, судом у складі двох суддів і трьох народних засідателів;

2) мировим суддею одноособово, слідчим суддею, судом у

складі трьох суддів та двох народних засідателів, судом у складі двох суддів і трьох народних засідателів;

3) мировим суддею одноособово, слідчим суддею одноособово, судом у складі двох суддів і трьох народних засідателів, судом присяжних;

4) одноособово суддею, у складі трьох суддів або у складі двох суддів і трьох народних засідателів.

10. Розгляд справ у апеляційному і касаційному порядку здійснюється:

1) апеляційними і касаційними судами у складі трьох суддів та двох народних засідателів відповідно;

2) відповідно апеляційними і касаційними судами у складі трьох суддів;

3) відповідно апеляційними і касаційними судами у складі трьох суддів та трьох народних засідателів;

4) відповідно апеляційними і касаційними судами у складі не менш трьох суддів.

Тема 15. ПОПЕРЕДНІЙ РОЗГЛЯД СПРАВИ СУДДЕЮ

1. Чи є самостійною стадією кримінального процесу попередній розгляд справи суддею:

1) ні, самостійними стадіями кримінального процесу є стадії порушення кримінальної справи, досудового розслідування, судового розгляду, апеляційного провадження, касаційного провадження, виконання вироку та перегляду судових рішень в порядку виключного провадження;

2) так, це стадія кримінального процесу, яка полягає в тому, що суддя одноособово у встановленому законом процесуальному порядку вирішує питання про достатність підстав для призначення справи до судового розгляду і про підготовку судового засідання;

3) ні, попередній розгляд справи суддею не може бути самостійною стадією кримінального процесу, тому що це тільки етап стадії судового розгляду кримінальної справи;

4) так, це самостійна стадія кримінального процесу, але тільки в тих випадках, коли до розгляду призначається справа про злочини, за які законом передбачена можливість призначення покарання у виді довічного позбавлення волі.

2. Справа повинна бути призначена до попереднього розгляду не пізніше (.....) діб, а у випадках складності справи – не пізніше (.....) діб з дня її надходження до суду:

- 1) 15, 20;
- 2) 15, 30;
- 3) 10, 20;
- 4) 10, 30.

3. Укажіть пропущений елемент наведеного законодавчого положення: “Попередній розгляд справи починається з (.....) щодо можливості призначення справи до судового розгляду”:

- 1) пояснень потерпілого;
- 2) доповіді судді;
- 3) доповіді прокурора;
- 4) висловлення захисником клопотання.

4. Справа повинна бути призначена до розгляду в суді не

пізніше (.....) діб, а у випадках складності справи – не пізніше (.....) діб з дня попереднього її розгляду:

- 1) 15, 20;
- 2) 15, 30;
- 3) 10, 20;
- 4) 5, 15.

5. Назвіть, що є завданням стадії попереднього розгляду справи суддею:

- 1) перевірка достатності зібраних доказів у справі;
- 2) перевірка того, чи немає підстав для призначення судової експертизи або проведення інших слідчих дій;
- 3) здійснення контролю за дотриманням органами досудового розслідування всіх вимог кримінально-процесуального закону та виконання підготовчо-організаційних дій для належного розгляду справи;
- 4) з'ясування обставин справи та визначення винності підсудного.

6. Яке питання суддя не вправі з'ясовувати під час попереднього розгляду справи:

- 1) чи підсудна справа суду, на розгляд якого вона надійшла;
- 2) чи немає підстав для закриття справи або її зупинення;
- 3) чи не було допущено під час проведення досудового розслідування порушення вимог КПК України, без усунення яких справа не може бути призначена до судового розгляду;
- 4) чи достатньо зібрано доказів вини обвинуваченого, щоб справу можна було розглядати у судовому засіданні.

7. Чи ведеться протокол при попередньому розгляді справи в суді:

- 1) при попередньому розгляді справи суддею протокол ведеться, якщо про це заявляють клопотання обвинувачених, його захисник, потерпілий, його законний представник, державний обвинувач або цивільний позивач і цивільний відповідач;
- 2) при попередньому розгляді справи протокол обов'язково ведеться;
- 3) при попередньому розгляді справи протокол не ведеться, оскільки вирішуються тільки організаційні питання;
- 4) при попередньому розгляді справи протокол не ведеться,

а здійснюється тільки повне фіксування ходу розгляду справи технічними засобами.

8. Чи можливе повернення справи на додаткове розслідування при попередньому розгляді справи з власної ініціативи судді:

1) ні, суддя повертає справу на додаткове розслідування тільки за клопотанням прокурора, обвинуваченого, його захисника чи законного представника, потерпілого, позивача, відповідача або їх представників;

2) ні, оскільки докази в стадії попереднього розгляду кримінальної справи не досліджуються, суддя не має права направити кримінальну справу на додаткове розслідування;

3) так, суддя має право повернути справу на додаткове розслідування з власної ініціативи у випадках, коли під час порушення справи, провадження дізнання або досудового слідства були допущені такі порушення вимог закону, без усунення яких справа не може бути призначена до судового розгляду;

4) ні, якщо є для цього підстави, суддя має право повернути справу прокурору для усунення виявлених порушень.

9. Назвіть особливості попереднього розгляду у справах, які порушуються за скаргою потерпілого:

1) процесуальний порядок попереднього розгляду справи, яка порушується за скаргою потерпілого, ідентичний процесуальному порядку попереднього розгляду всіх інших кримінальних справ, за виключенням того, що в цих випадках можливі зустрічні обвинувачення, які об'єднуються в одну справу;

2) процесуальний порядок попереднього розгляду справи, яка порушується за скаргою потерпілого, ідентичний процесуальному порядку попереднього розгляду всіх інших кримінальних справ;

3) суддя, одержавши від потерпілого скаргу з проханням порушити справу, приймає одне із таких рішень: залишити скаргу без розгляду, якщо вона не відповідає вимогам закону; за наявності до того підстав відмовити в порушенні кримінальної справи або надіслати її за належністю прокурору; порушити кримінальну справу і призначити її до розгляду. Підсудному не пізніше як за три доби до дня слухання справи повинна бути вручена копія скарги потерпілого, копія постанови судді про порушення кримінальної справи та повістка про виклик його в судове засідання. Зустрічні

обвинувачення можуть бути об'єднані в одну справу;

4) суддя, одержавши від потерпілого скаргу з вимогою порушити справу, досконало вивчає її і після вивчення приймає одне із таких рішень: залишити скаргу без розгляду; відмовити в порушенні кримінальної справи, оскільки суд не має права порушувати кримінальну справу та надсилає її за належністю прокурору для порушення кримінальної справи.

10. Укажіть рішення, яке не вправі прийняти суддя за результатами попереднього розгляду справи:

- 1) про зупинення провадження у справі;
- 2) про повернення справи прокуророві або на додаткове розслідування;
- 3) про направлення справи за підсудністю;
- 4) про застосування до обвинуваченого, який захворів на психічне захворювання, тимчасових примусових заходів медичного характеру.

Тема 16. СУДОВИЙ РОЗГЛЯД

1. Факт вручення копії якого з нижчевказаних документів підсудному повинен перевірити суд у підготовчій частині судового розгляду:

- 1) постанова про визнання особи підсудною;
- 2) обвинувальний висновок;
- 3) постанова про притягнення як обвинуваченого;
- 4) повістка про виклик до суду та постанова про призначення справи до судового розгляду.

2. У якому з наведених варіантів правильно визначено послідовність дій суду в підготовчій частині судового розгляду:

1) відкриття судового засідання; видалення свідків із зали суду; перевірка явки учасників судового розгляду, перекладача і роз'яснення його обов'язків; оголошення складу суду, прізвищ окремих суб'єктів процесу і роз'яснення права заявлення їм відводу; роз'яснення підсудному його прав; заявлення сторонами клопотань і їх вирішення судом;

2) відкриття судового засідання; оголошення складу суду, прізвищ окремих суб'єктів процесу і роз'яснення права заявлення їм відводу; перевірка явки учасників судового розгляду, перекладача і роз'яснення його обов'язків; видалення свідків із зали суду; роз'яснення підсудному його прав; заявлення сторонами клопотань і їх вирішення судом;

3) відкриття судового засідання; перевірка явки учасників судового розгляду, перекладача і роз'яснення його обов'язків; встановлення особи підсудного і часу вручення йому копії обвинувального висновку; оголошення складу суду і роз'яснення права відводу; вирішення питання про можливість розгляду справи у випадку неявки кого-небудь із учасників; видалення свідків із зали суду; роз'яснення прав підсудному; роз'яснення прав і обов'язків особам, що беруть участь у справі; заявлення і розв'язання клопотань учасників;

4) відкриття судового засідання; перевірка явки учасників судового розгляду, перекладача і роз'яснення його обов'язків; оголошення складу суду, прізвищ окремих суб'єктів процесу і роз'яснення права заявлення їм відводу; видалення свідків із зали суду; роз'яснення підсудному його прав; заявлення сторонами

клопотань і їх вирішення судом, видалення суду у нарадчу кімнату для рішення питання про можливість слухання справи.

3. Укажіть повноваження головуючого в судовому засіданні:

1) головуючий у судовому засіданні керує іншими суддями, народними засідателями, дає, якщо це необхідно, вказівки прокурору, захиснику, спрямовує хід судового засідання, підтримує порядок у залі судового засідання, усуває осіб, які його порушують, або накладає на них відповідне стягнення, передбачене законом, забезпечує належний виховний рівень для всіх учасників процесу;

2) головуючий у судовому засіданні керує судовим засіданням, спрямовує судове слідство на забезпечення здійснення сторонами своїх прав, усуває з судового слідства все те, що не стосується справи, яка розглядається, і забезпечує належний виховний рівень судового процесу;

3) головуючий у судовому засіданні керує іншими суддями, народними засідателями, зачитує обвинувальний висновок, роз'яснює права учасникам судового розгляду, підтримує порядок у залі судового засідання, особисто вирішує заявлені клопотання, забезпечує дотримання принципів кримінального процесу, оголошує перерви для відпочинку;

4) головуючий у судовому засіданні керує судовим засіданням, забезпечує безпосередність та усність судового розгляду, рівність прав сторін, забезпечує участь прокурора, підсудного, його захисника, потерпілого в судовому засіданні, роз'яснює їм їх процесуальні права та спрямовує весь хід судового засідання на їх забезпечення, дотримується розпорядку в залі судового засідання та застосовує заходи, які сприяють порядку судового засідання.

4. Оберіть відсутній елемент даного законодавчого положення: “У призначений для розгляду справи час головуючий відкриває судове засідання і оголошує (.....)”:

- 1) обвинувальний висновок;
- 2) які права має підсудний під час судового розгляду;
- 3) який обсяг доказів буде досліджуватися та порядок їх дослідження;

4) яка справа буде розглядатися.

5. Яким вимогам згідно з чинним КПК України повинно відповідати клопотання учасників процесу, що заявляється в підготовчій частині судового розгляду:

1) клопотання необхідно подавати до суду в письмовій формі у двох примірниках. Копії клопотання повинні вручатися підсудному і потерпілому;

2) особа, яка заявила клопотання, повинна вказати, для встановлення яких обставин вона просить викликати нових свідків, витребувати чи приєднати до справи нові докази тощо;

3) клопотання необхідно подавати до суду в письмовій формі з посиланням на аркуші справи, де містяться докази, що підтверджують заявлене клопотання;

4) клопотання повинно містити виклад обставин, що підлягають встановленню у справі.

6. У яких відповідях неправильно вказано суб'єктів процесу, право на відвід яких зобов'язаний роз'яснити головуючий у підготовчій частині судового розгляду:

1) експерт; захисник; прокурор; секретар судового засідання;

2) потерпілий, підсудний, цивільний позивач;

3) народний засідатель, суддя, прокурор;

4) перекладач, суддя, захисник, спеціаліст.

7. Які наслідки неявки прокурора в судове засідання:

1) якщо в судове засідання не з'явиться прокурор і якщо неможливо замінити його іншим, слухання справи належить відкласти;

2) якщо в судове засідання не з'явиться прокурор, протягом 72 годин його слід замінити іншим, надати новому прокуророві час для ознайомлення з матеріалами справи та для підготовки до участі в судовому засіданні;

3) якщо в судове засідання не з'явиться прокурор, суд повинен повідомити про це відповідний орган для застосування до прокурора заходів адміністративної відповідальності;

4) якщо в судове засідання не з'явиться прокурор, протягом 72 годин його слід замінити іншим, надати новому прокуророві час для ознайомлення з матеріалами справи та повідомити про неявку

прокурора відповідний орган для застосування заходів дисциплінарного характеру.

8. У якому з наведених варіантів повно і правильно визначене коло осіб, які можуть бути допитані судом у підготовчій частині судового розгляду у зв'язку із відкладенням судового розгляду справи:

1) свідки, експерт, спеціаліст, потерпілий, підсудний, цивільний позивач і відповідач або їх представники;

2) прокурор, свідки, експерт, спеціаліст, понятий, підсудний, цивільний позивач і відповідач або їх представники;

3) свідки, експерт, спеціаліст, потерпілий, цивільний позивач, цивільний відповідач або їх представники;

4) прокурор, свідки, експерт, спеціаліст, понятий, заявник, потерпілий, цивільний позивач і відповідач та їх представники.

9. З якої процесуальної дії починається судове слідство у справі:

1) судове слідство починається з читання обвинувального висновку, а у справах приватного обвинувачення – з оголошення скарги потерпілого;

2) судове слідство як у справах публічного, так і у справах приватного обвинувачення починається з винесення ухвали суду (постанови судді) про закінчення підготовчої частини судового розгляду та перехід до судового слідства;

3) судове слідство починається з винесення головуючим постанови про початок судового слідства;

4) судове слідство починається з оголошення прокурором постанови про порушення кримінальної справи та обвинувального висновку.

10. Укажіть, чим визначаються межі судового розгляду:

1) розгляд справи провадиться тільки відносно підсудних і потерпілих у межах обвинувального висновку;

2) розгляд справи провадиться тільки відносно підсудних і тільки в межах пред'явленого їм обвинувачення;

3) розгляд справи провадиться тільки відносно підсудних у межах постанови про призначення справи до судового розгляду;

4) межі судового розгляду визначаються судом за його внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом.

11. Назвіть процесуальний документ, який повинен бути оголошений на початку судового слідства:

- 1) постанова про призначення справи до судового розгляду;
- 2) постанова про притягнення особи як обвинуваченого;
- 3) обвинувальний висновок, а у справах приватного обвинувачення – скарга потерпілого;
- 4) постанова про закінчення підготовчої частини судового засідання та початок судового слідства.

12. Назвіть умову, дотримання якої дозволяє прокурору оголосити в судовому засіданні лише резолютивну частину обвинувального висновку:

- 1) одержання на це дозволу суду у зв'язку із великим обсягом обвинувального висновку;
- 2) надмірна натуралізація опису події злочину в обвинувальному висновку;
- 3) наявність в обвинувальному висновку інформації про заходи безпеки, застосовані до суб'єктів процесу;
- 4) згода сторін процесу.

13. Хто оголошує цивільний позов на початку судового слідства:

- 1) за згодою сторін це може бути державний обвинувач чи потерпілий;
- 2) цивільний позивач чи його представник;
- 3) прокурор;
- 4) головуючий у судовому засіданні.

14. Укажіть учасників судового розгляду, які належать до сторони обвинувачення:

- 1) суд (суддя), прокурор, цивільний позивач;
- 2) суд (суддя), прокурор, потерпілий, представник потерпілого, цивільний позивач;
- 3) прокурор, цивільний позивач, цивільний відповідач, потерпілий;

4) прокурор, потерпілий, цивільний позивач, представники потерпілого і цивільного позивача.

15. Оберіть відповідь, в якій правильно вказані учасники судового розгляду, що належать до сторони захисту:

1) захисник підсудного, підсудний, свідки на стороні підсудного, цивільний відповідач і його представник;

2) захисник підсудного, цивільний позивач, цивільний відповідач та їх представники, законний представник неповнолітнього підсудного;

3) підсудний, законний представник неповнолітнього підсудного, захисник, цивільний відповідач і його представник;

4) підсудний, його захисник та прокурор, який відмовився від обвинувачення, оскільки докази, на його думку, не підтверджують обвинувачення, а також цивільний відповідач.

16. Якими процесуальними правами і обов'язками під час судового розгляду наділений державний обвинувач (прокурор):

1) заявляти відводи; порушувати перед судом клопотання про витребування і приєднання до справи нових доказів; брати участь у дослідженні доказів; мати побачення з підсудним; заявляти клопотання; викладати суду свою думку про клопотання інших учасників судового розгляду; брати участь у судових дебатах; висловлювати свою думку про значення перевірених доказів у справі, про наявність обставин, які виправдовують підсудного чи пом'якшують його відповідальність, а так само міркування щодо кваліфікації діяння підсудного та міри покарання; оскаржувати процесуальні рішення суду;

2) заявляти відводи і клопотання; висловлювати свою думку про клопотання інших учасників судового розгляду; подавати докази і брати участь у їх дослідженні; брати участь у судових дебатах; підтримувати державне обвинувачення і викладати свої міркування з приводу застосування кримінального закону та міри покарання щодо підсудного; відмовитися від обвинувачення, якщо воно не знаходить свого підтвердження у суді; пред'являти та підтримувати пред'явлений цивільний позов, якщо цього вимагає охорона інтересів держави, а також громадян, які за станом здоров'я та з інших поважних причин не можуть захистити свої права; оскаржувати процесуальні рішення суду;

3) заявляти відводи і клопотання; висловлювати свою думку про клопотання інших учасників судового розгляду; давати показання з приводу обставин справи; задавати питання свідкам, спеціалістові, іншим учасникам процесу, які допитуються в суді; брати участь в огляді речових доказів, документів, місця події; звертати увагу суду на обставини, які мають значення для вирішення справи; підтримувати обвинувачення у справах приватного обвинувачення; брати участь у судових дебатах; вимагати продовження розгляду справи у разі відмови прокурора від обвинувачення і підтримувати обвинувачення; оскаржувати процесуальні рішення суду;

4) заявляти відводи і клопотання (про розгляд справи колегіально, про приєднання до справи документів, виклик і допит свідків, призначення експертизи тощо), висловлювати свою думку щодо клопотань, заявлених іншими учасниками судового розгляду; подавати докази, брати участь у дослідженні доказів (задавати питання особам, які допитуються в суді чи дають пояснення; оглядати документи, речові докази, місце вчинення злочину і звертати увагу суду на обставини, які мають значення для справи; просити суд про оголошення доказів, що є у справі); давати показання або відмовитися від цього; брати участь у судових дебатах; звертатися до суду з останнім словом; оскаржувати процесуальні рішення суду.

17. Назвіть процесуальні права підсудного під час судового розгляду:

1) заявляти відводи; порушувати перед судом клопотання про витребування і приєднання до справи нових доказів; брати участь у дослідженні доказів; заявляти клопотання; викладати суду свою думку про клопотання інших учасників судового розгляду; брати участь у судових дебатах;

2) заявляти відводи і клопотання; висловлювати свою думку про клопотання інших учасників судового розгляду; подавати докази і брати участь у їх дослідженні; брати участь у судових дебатах; підтримувати державне обвинувачення і викладати свої міркування з приводу застосування кримінального закону та міри покарання щодо підсудного; відмовитися від обвинувачення, якщо воно не знаходить свого підтвердження у суді; пред'являти та підтримувати пред'явлений цивільний позов, якщо цього вимагає охорона інтересів держави, а також громадян, які за станом здоров'я та з інших поважних причин не можуть захистити свої права; оскаржувати процесуальні рішення суду;

3) заявляти відводи і клопотання; висловлювати свою думку про клопотання інших учасників судового розгляду; давати показання з приводу обставин справи; задавати питання свідкам, спеціалістові, іншим учасникам процесу, які допитуються в суді; брати участь в огляді речових доказів, документів, місця події; звертати увагу суду на обставини, які мають значення для вирішення справи; підтримувати обвинувачення у справах приватного обвинувачення; брати участь у судових дебатах; вимагати продовження розгляду справи в разі відмови прокурора від обвинувачення і підтримувати обвинувачення; оскаржувати процесуальні рішення суду;

4) заявляти відводи і клопотання та висловлювати свою думку про клопотання інших учасників судового розгляду; давати пояснення щодо обставин, які мають значення для справи; подавати докази; брати участь у дослідженні доказів; брати участь у судових дебатах щодо доведеності вчинення злочину і його цивільно-правових наслідків; подавати скарги на процесуальні рішення суду в частині, що стосується вирішення цивільного позову.

18. Виокремте процесуальні права захисника під час судового розгляду:

1) заявляти відводи; порушувати перед судом клопотання про витребування і приєднання до справи нових доказів; брати участь у дослідженні доказів; мати побачення з підсудним; заявляти клопотання; викладати суду свою думку про клопотання інших учасників судового розгляду; брати участь у судових дебатах; висловлювати свою думку про значення перевірених доказів у справі, про наявність обставин, які виправдовують підсудного чи пом'якшують його відповідальність, а так само міркування щодо кваліфікації діяння підсудного та міри покарання; оскаржувати процесуальні рішення суду;

2) заявляти відводи і клопотання; висловлювати свою думку про клопотання інших учасників судового розгляду; подавати докази і брати участь у їх дослідженні; брати участь у судових дебатах; підтримувати державне обвинувачення і викладати свої міркування з приводу застосування кримінального закону та міри покарання щодо підсудного; відмовитися від обвинувачення, якщо воно не знаходить свого підтвердження в суді; пред'являти та підтримувати пред'явлений цивільний позов, якщо цього вимагає охорона інтересів держави, а також громадян, які за станом

здоров'я та з інших поважних причин не можуть захистити свої права; оскаржувати процесуальні рішення суду;

3) заявляти відводи і клопотання; висловлювати свою думку про клопотання інших учасників судового розгляду; давати показання з приводу обставин справи; задавати питання свідкам, спеціалістові, іншим учасникам процесу, які допитуються в суді; брати участь в огляді речових доказів, документів, місця події; звертати увагу суду на обставини, які мають значення для вирішення справи; підтримувати обвинувачення у справах приватного обвинувачення; брати участь у судових дебатах; вимагати продовження розгляду справи в разі відмови прокурора від обвинувачення і підтримувати обвинувачення; оскаржувати процесуальні рішення суду;

4) на колегіальному розгляді справи заявляти відводи і клопотання; висловлювати свою думку щодо клопотань, заявлених іншими учасниками судового розгляду; подавати докази та брати участь у їх дослідженні; звертати увагу суду на обставини, які мають значення для справи; просити суд про оголошення доказів, що є у справі; давати показання або відмовитися від цього; брати участь у судових дебатах; звертатися до суду з останнім словом; оскаржувати процесуальні рішення суду.

19. Оберіть положення, які розкривають порядок проведення допиту підсудного у відсутності іншого підсудного:

1) суд проводить допит підсудного у відсутності іншого підсудного, якщо про це клопоче будь-хто із складу суду;

2) суд проводить допит підсудного у відсутності іншого підсудного у будь-якому випадку, якщо цього вимагає безпека підсудного;

3) суд проводить допит підсудного у відсутності іншого при проведенні закритого судового розгляду;

4) допит підсудного у відсутності іншого проводиться на основі мотивованої постанови (ухвали) судді (суду) у виняткових випадках, коли цього вимагають інтереси справи або безпека підсудного.

20. Укажіть порядок судових дебатів:

1) дебати полягають у промовах прокурора, потерпілого і його представника, цивільного позивача, цивільного відповідача або їх представників, захисника, підсудного;

2) дебати полягають у промовах підсудного, його захисника, цивільного відповідача і цивільного позивача або їх представників, потерпілого і його представника, прокурора;

3) дебати полягають у промовах прокурора, громадського обвинувача, потерпілого і його представника, цивільного позивача, цивільного відповідача або їх представників, захисника, громадського захисника, підсудного;

4) дебати полягають у промовах прокурора, захисника, потерпілого і його представника, цивільного позивача, цивільного відповідача або їх представників, захисника.

Тема 17. ВИРОК – АКТ ПРАВОСУДДЯ

1. Оберіть правильне визначення поняття “вирок суду”:

1) рішення суду першої або апеляційної інстанції, постановлене в судовому засіданні з питання про винуватість або невинуватість підсудного та про призначення або непризначення йому покарання;

2) рішення суду першої, апеляційної або касаційної інстанції, постановлене з дотриманням Конституції України та законів України при розгляді кримінальної справи з питання про винуватість або невинуватість підсудного та про призначення або непризначення йому покарання;

3) рішення суду першої, апеляційної або касаційної інстанції, постановлене при розгляді кримінальної справи з питання про винуватість або невинуватість підсудного, призначення або непризначення йому покарання, застосування або незастосування інших заходів процесуального примусу;

4) рішення місцевого суду, постановлене при розгляді кримінальної справи з питання про винуватість або невинуватість підсудного та про призначення або непризначення йому покарання.

2. Зазначте, хто може постановити вирок:

1) суд першої та апеляційної інстанції;

2) суд, спеціальна слідча комісія Верховної Ради України про злочини, які віднесені до її компетенції Регламентом Верховної Ради України;

3) суд першої, апеляційної, касаційної інстанції;

4) суд першої, апеляційної, касаційної інстанції та спеціальна слідча комісія Верховної Ради України.

3. Назвіть внутрішні та зовнішні властивості вироку:

1) чесність, обов'язковість, законність, обізнаність, моральність, етичність, порядність, відповідальність, справедливість;

2) добросовісність, мотивованість, законність, обізнаність, обґрунтованість, моральність, чесність;

3) законність, обґрунтованість, мотивованість, винятковість, обов'язковість;

4) законність, обґрунтованість, мотивованість, винятковість, обов'язковість, чесність, обізнаність, моральність, етичність, важливість, неприпустимість зловживання правом.

4. Якщо при розгляді кримінальної справи суд дійде висновку, що участь підсудного у вчиненні злочину не доведено, то він:

- 1) закриває кримінальну справу;
- 2) постановляє виправдувальний вирок;
- 3) за клопотанням прокурора повертає справу на додаткове розслідування;
- 4) закриває кримінальну справу щодо цього підсудного, а матеріали кримінальної справи повертає прокурору для проведення додаткового розслідування.

5. Оберіть, що не зазначається у вступній частині обвинувального вироку:

- 1) назва суду, який виносить вирок;
- 2) місце і час постановлення вироку;
- 3) склад суду, секретар, учасники судового розгляду, перекладач, якщо він брав участь у судовому засіданні;
- 4) строк покарання, який передбачений статтею кримінального закону і може бути призначений підсудному.

6. У якій відповіді неправильно вказано обставини, котрі зазначаються в мотивувальній частині обвинувального вироку:

- 1) формулювання обвинувачення, визнаного судом доведеним, із зазначенням місця, часу, способу вчинення та наслідків злочину, форми вини і мотивів злочину;
- 2) обставини, які визначають ступінь тяжкості вчиненого злочину, докази, на яких ґрунтується висновок суду щодо кожного підсудного, із зазначенням мотивів, з яких суд відкидає інші докази;
- 3) обставини, що пом'якшують або обтяжують покарання, мотиви зміни обвинувачення;
- 4) склад суду, який розглядає кримінальну справу, секретар, учасники судового розгляду, прізвище, ім'я та по батькові прокурора, захисника, відомості про особу підсудного.

7. Укажіть обставини, котрі зазначаються в резолютивній частині обвинувального вироку суду:

- 1) кримінальний закон, за яким підсудного визнано винним; формулювання обвинувачення, визнаного судом доведеним, із зазначенням місця, часу, способу вчинення та наслідків злочину;

покарання, призначене підсудному по кожному з обвинувачень, що визнані судом доведеними; остаточна міра покарання, обрана судом; початок строку відбуття покарання; рішення про цивільний позов; рішення про речові докази і судові витрати; рішення про запобіжний захід до набрання вироком законної сили і вказівка про порядок і строк оскарження вироку;

2) кримінальний закон, за яким підсудного визнано винним; мотивування призначення покарання у виді позбавлення волі, покарання, призначене підсудному по кожному з обвинувачень, що визнані судом доведеними; остаточна міра покарання, обрана судом; початок строку відбуття покарання; рішення про цивільний позов; рішення про речові докази і судові витрати; рішення про запобіжний захід до набрання вироком законної сили і вказівка про порядок і строк оскарження вироку;

3) прізвище, ім'я та по батькові підсудного; прізвище, ім'я та по батькові потерпілого, захисника, цивільного позивача, цивільного відповідача та їх представників; кримінальний закон, за яким підсудного визнано винним; покарання, призначене підсудному по кожному з обвинувачень, що визнані судом доведеними; остаточна міра покарання, обрана судом; початок строку відбуття покарання; рішення про цивільний позов; рішення про речові докази і судові витрати; рішення про запобіжний захід до набрання вироком законної сили і вказівка про порядок і строк оскарження вироку;

4) прізвище, ім'я та по батькові підсудного; кримінальний закон, за яким підсудного визнано винним; покарання, призначене підсудному по кожному з обвинувачень, що визнані судом доведеними; остаточна міра покарання, обрана судом; початок строку відбуття покарання; рішення про цивільний позов; процесуальні дії або оперативно-розшукові заходи, проведені з порушенням законодавства, у разі їх виявлення; рішення про речові докази і судові витрати; рішення про запобіжний захід до набрання вироком законної сили і вказівка про порядок і строк оскарження вироку.

8. У якому порядку суд розглядає питання, що вирішуються при постановленні вироку: 1 – яка саме міра покарання повинна бути призначена підсудному; 2 – чи є обставини, що обтяжують або пом'якшують покарання підсудного, і які саме; 3 – чи має це діяння склад злочину і якою саме статтею кримінального закону він передбачений; 4 – чи винен

підсудний у вчиненні цього злочину; 5 – чи підлягає підсудний покаранню за вчинений ним злочин; 6 – чи мало місце діяння, у вчиненні якого обвинувачується підсудний:

- 1) 1, 2, 3, 4, 5, 6;
- 2) 5, 2, 1, 3, 6, 4;
- 3) 6, 3, 4, 5, 2, 1;
- 4) 5, 1, 6, 4, 2, 3.

9. У якому випадку порушується тасмниця нарадчої кімнати:

1) у нарадчій кімнаті під час постановлення вироку у справі про розбій, поєднаний із проникненням у житло, перебували три судді, які входили до складу суду в даній справі;

2) якщо під час постановлення вироку в нарадчій кімнаті перебували запасний суддя та секретар судового засідання;

3) судді перервали обговорення вироку у нарадчій кімнаті у зв'язку з настанням нічного часу;

4) у нарадчій кімнаті під час постановлення вироку у справі про умисне вбивство, вчинене на замовлення, перебували два судді і три народні засідателі.

10. Укажіть порядок складання вироку суду:

1) вирок повинен бути написаний одним із суддів, який брав участь у його постановленні;

2) вирок повинен бути написаний секретарем судового засідання;

3) вирок повинен бути написаний головуючим у судовому засіданні, якщо справа розглядалася судом колегіально;

4) вирок повинен бути написаний секретарем судового засідання під керівництвом головуючого у судовому засіданні.

11. Зазначте порядок підписання вироку суду:

1) вирок підписують усі судді чи один суддя, коли справа розглядалась ним одноособово;

2) вирок підписує той суддя із складу суду, котрий його складав, та секретар судового засідання;

3) вирок підписує головуючий у судовому засіданні та секретар судового засідання;

4) головуючий у судовому засіданні призначає суддю, який підписує вирок суду.

12. Якщо один із суддів не згоден з вироком суду та висловлює окрему думку, то:

1) справа повертається для нового судового розгляду в новому складі суду;

2) вирок підписують всі судді, але суддя, який має окрему думку, вправі викласти письмово свою думку, яка приєднується до справи, однак оголошенню не підлягає;

3) суддя не підписує вирок суду та викладає письмово свою думку, яка приєднується до справи;

4) суддя викладає письмово свою думку, яка підлягає оголошенню разом з вироком суду.

Т е м а 18. АПЕЛЯЦІЙНЕ ПРОВАДЖЕННЯ

1. Укажіть строк для подання апеляції на вирок, ухвалені місцевими судами, які не набрали законної сили:

1) 7 діб;

2) 3 доби;

3) один місяць;

4) 15 діб.

2. З якого моменту починає обчислюватися строк, протягом якого можливе подання апеляції на вирок, ухвалені місцевими судами, які не набрали законної сили:

1) з моменту виготовлення протоколу судового засідання і підписання його головуючим і секретарем судового засідання;

2) з моменту проголошення вироку, а якщо засуджений перебуває під вартою, з моменту вручення йому копії вироку;

3) з моменту виготовлення протоколу судового засідання, підписання його головуючим і секретарем судового засідання та розгляду всіх зауважень на протокол судового засідання;

4) з моменту виготовлення протоколу судового засідання, підписання його головуючим і секретарем судового засідання, остаточного виготовлення технічного запису судового засідання, розгляду всіх зауважень на протокол судового засідання.

3. Назвіть вказаний строк, протягом якого заінтересовані особи мають право подати свої заперечення на апеляцію:

- 1) 7 днів;
- 2) 5 діб;
- 3) 10 днів;
- 4) 3 доби.

4. Що повинен зробити головуючий у разі одержання апеляції, поданої з пропуском встановленого строку на апеляційне оскарження та за відсутності клопотання про його відновлення:

- 1) своєю постановою закрити апеляційне провадження;
- 2) повернути апеляцію особі;
- 3) своєю постановою визнати апеляцію такою, що не підлягає розгляду;
- 4) винести постанову про залишення апеляції без руху.

5. Виклик до суду апеляційної інстанції здійснюється:

- 1) телеграмою, телефонограмою, повісткою не пізніше як за три доби до дня розгляду справи в суді;
- 2) повісткою не пізніше як за три доби до дня розгляду справи в суді;
- 3) за допомогою будь-яких сучасних технічних засобів повідомлення не пізніше як за три доби до дня розгляду справи в суді;
- 4) телеграмою, телефонограмою, листом на замовлення, повісткою не пізніше як за п'ять діб до дня розгляду справи в суді.

6. Яке рішення може прийняти апеляційний суд при попередньому розгляді справи:

- 1) про питання, пов'язані з підготовкою справи до апеляційного розгляду;
- 2) про відмову в прийнятті апеляції до свого розгляду;
- 3) про витребування у необхідних випадках додаткових доказів;
- 4) про повернення справи суду першої інстанції.

7. Апеляційний суд може визнати необхідним проведення судового слідства в повному обсязі чи частково, якщо:

- 1) про це надійшло клопотання однієї із сторін;
- 2) є підстави вважати, що судове слідство судом першої інстанції було проведено неповно чи однобічно;

3) апеляційна скарга (подання) подана з мотивів невідповідності висновків суду фактичним обставинам справи;

4) коли в суді першої інстанції не було забезпечено фіксування процесу технічними засобами.

8. У разі відмови особи, яка подала апеляцію, від своїх апеляційних вимог і відсутності апеляцій інших учасників процесу апеляційний суд:

1) закриває провадження у справі;

2) відмовляє в прийнятті апеляції;

3) постановою головуючого визнає апеляцію такою, що не підлягає розгляду;

4) виносить ухвалу про закриття апеляційного провадження.

9. Апеляційне провадження закривається у разі:

1) примирення сторін;

2) непідтвердження апеляційних вимог новими доказами;

3) відмови особи, яка подала апеляцію, від своїх вимог і при відсутності апеляцій інших учасників судового розгляду;

4) відкликання апеляції до початку розгляду справи в апеляційному суді особою, яка її подала.

10. Вирок, ухвала чи постанова суду першої інстанції перевіряються апеляційним судом:

1) у повному обсязі;

2) у межах апеляції;

3) у межах, визначених постановою судді чи ухвалою суду при попередньому розгляді справи апеляційним судом;

4) у межах, визначених учасниками апеляційного розгляду.

11. Апеляційний суд не вправі скасувати виправдувальний вирок:

1) лише з мотивів істотного порушення прав підсудного;

2) лише з мотивів істотного порушення прав учасників судового розгляду;

3) якщо в апеляції не ставилося питання про скасування виправдувального вироку;

4) в апеляції не вказано, у чому полягає незаконність виправдувального вироку суду першої інстанції.

12. Назвіть, в яких випадках неправильно вказані істотні порушення вимог кримінально-процесуального закону, що перешкождали чи могли перешкодити суду повно та всебічно розглянути справу і постановити законний, обґрунтований і справедливий вирок чи постанову:

- 1) порушено право обвинуваченого на захист;
- 2) порушено право обвинуваченого користуватися рідною мовою чи мовою, якою він володіє, і допомогою перекладача;
- 3) порушено таємницю наради суддів;
- 4) обвинувальний висновок не затверджений захисником чи він вручений обвинуваченому за добу до судового розгляду.

Тема 19. КАСАЦІЙНЕ ПРОВАДЖЕННЯ

1. Назвіть, який суб'єкт вправі подавати касаційні скарги на вироки місцевих судів, постанови (ухвали) цих судів у справах про застосування примусових заходів виховного чи медичного характеру, інші постанови (ухвали), які перешкоджають подальшому провадженню у справі, ухвали апеляційного суду, постановлені щодо цих вироків, постанов (ухвал), крім випадків, коли апеляційною інстанцією зазначені рішення скасовано, а справу направлено на нове розслідування чи новий судовий розгляд, а також ухвали апеляційного суду, постановлені ним в апеляційному порядку щодо видачі особи (екстрадиції):

- 1) підсудний, щодо якого справу повернуто на додаткове розслідування апеляційним судом;
- 2) засуджений, його законний представник і захисник – у частині, що стосується інтересів засудженого;
- 3) виправданий, його законний представник і захисник – у частині мотивів і підстав виправдання;
- 4) цивільний відповідач або його представник – у частині, що стосується вирішення позову.

2. Укажіть строк на касаційне оскарження вироків і постанов апеляційного суду, постановлених ним в апеляційному порядку:

- 1) шість місяців;
- 2) один місяць;
- 3) три місяці;
- 4) два місяці.

3. Серед наведених оберіть відповідь, у якій неправильно названо прокурора, який вправі подати касаційну скаргу на вироки місцевих судів, постанови (ухвали) цих судів у справах про застосування примусових заходів виховного чи медичного характеру, інші постанови (ухвали), які перешкоджають подальшому провадженню у справі, ухвали апеляційного суду, постановлені щодо цих вироків, постанов (ухвал), крім випадків, коли апеляційною інстанцією зазначені рішення скасовано, а справу направлено на нове розслідування чи новий судовий розгляд, а також ухвали апеляційного суду,

постановлені ним в апеляційному порядку щодо видачі особи (екстрадиції):

- 1) прокурор, який брав участь у розгляді справи судом першої чи апеляційної інстанції;
- 2) прокурор, який затвердив обвинувальний висновок;
- 3) Генеральний прокурор України;
- 4) прокурор міста Севастополя в межах повноважень – незалежно від його участі в розгляді справи судом першої чи апеляційної інстанції.

4. Укажіть строк, протягом якого суддя касаційного суду повинен вирішити питання про витребування справи, якщо касаційна скарга надійшла на ухвалу апеляційного суду, постановлену ним в апеляційному порядку щодо видачі особи (екстрадиції):

- 1) один місяць;
- 2) два місяці;
- 3) десять днів;
- 4) п'ятнадцять днів.

5. Суд касаційної інстанції вправі вийти за межі касаційних вимог, якщо:

- 1) цим не погіршується становище засудженого чи виправданого;
- 2) на цьому наполягають учасники процесу;
- 3) це вважають за необхідне двоє суддів, які входять до складу колегії;
- 4) цього вимагає прокурор, посилаючись на інтереси держави.

6. Касаційний суд за загальним правилом перевіряє законність та обґрунтованість судового рішення:

- 1) у повному обсязі;
- 2) у межах, визначених ухвалою суду;
- 3) у тій частині, в якій воно було оскаржене;
- 4) у частині інтересів особи, яка подала скаргу.

7. Оберіть, в якому варіанті відповідей неправильно вказана підстава для скасування або зміни вироку судом касаційної інстанції:

- 1) істотне порушення кримінально-процесуального закону;
- 2) неправильне застосування кримінального закону;
- 3) істотне порушення прав обвинуваченого (якщо мова йде про виправдувальний вирок);
- 4) невідповідність призначеного покарання тяжкості злочину та особі засудженого.

8. Назвіть рішення, яке касаційна інстанція не приймає у результаті касаційного розгляду:

- 1) скасовує вирок суду першої інстанції чи апеляційного суду і постановляє свій вирок;
- 2) залишає вирок, постанову чи ухвалу без зміни, а касаційні скарги – без задоволення;
- 3) скасовує вирок, постанову чи ухвалу і направляє справу на нове розслідування або новий судовий чи апеляційний розгляд;
- 4) скасовує вирок, постанову чи ухвалу і закриває справу.

9. Яке рішення виносить касаційний суд у разі відкликання касаційної скарги:

- 1) ухвалу про відмову у відкритті касаційного провадження;
- 2) ухвалу про закриття касаційного провадження;
- 3) ухвалу про залишення касаційної скарги без задоволення;
- 4) постанову про визнання касаційної скарги такою, що не підлягає розгляду.

10. Обвинувальний вирок, постановлений апеляційним чи місцевим судом, ухвалу апеляційного суду щодо вироку місцевого суду може бути скасовано у зв'язку з необхідністю застосувати закон про більш тяжкий злочин або більш суворе покарання лише у разі, коли:

- 1) з цих підстав подав скаргу цивільний позивач або його представник;
- 2) з цих підстав подав скаргу прокурор або потерпілий чи його представник;
- 3) подання про скасування вироку винесено судьями касаційного суду в кількості не менше трьох осіб;
- 4) задоволення скарги дає підстави для прийняття рішення про скасування вироку.

11. Чи є обов'язковими вказівки суду, який розглянув справу в касаційному порядку, для органів дізнання чи досудового слідства при додатковому розслідуванні і суду першої інстанції при повторному розгляді справи:

- 1) так, вони є обов'язковими;
- 2) ні, такі вказівки не є обов'язковими;
- 3) вони не є обов'язковими, оскільки зберігається внутрішнє переконання особи, яка провадить додаткове розслідування чи повторно розглядає справу;
- 4) вони є обов'язковими за умови, що такі вказівки підтримав прокурор.

12. Розгляд справи в касаційному порядку здійснюється:

- 1) колегіально судом у складі трьох суддів та двох народних засідателів;
- 2) судом у складі трьох суддів, якщо підсудний та потерпілий заявили це;
- 3) судом у складі трьох суддів;
- 4) колегіально судом у складі трьох суддів та двох народних засідателів, якщо підсудний заявив клопотання про такий розгляд.

Тема 20. ПЕРЕГЛЯД СУДОВИХ РІШЕНЬ ЗА НОВОВІЯВЛЕНИМИ ОБСТАВИНАМИ ТА ВЕРХОВНИМ СУДОМ УКРАЇНИ

1. Назвіть підстави для перегляду судових рішень за нововиявленими обставинами:

1) неоднакове застосування судом касаційної інстанції одних і тих самих норм кримінального закону щодо подібних суспільно небезпечних діянь (крім питань призначення покарання, звільнення від покарання та від кримінальної відповідальності), що потягло ухвалення різних за змістом судових рішень;

2) фальсифікація доказів, неправильність перекладу, а також показань свідка, потерпілого, обвинуваченого, підсудного, висновку і пояснень судового експерта, на яких ґрунтується вирок;

3) встановлення міжнародною судовою установою, юрисдикція якої визнана Україною, порушення нашої державою міжнародних зобов'язань при вирішенні справи судом;

4) невідповідність призначеного місцевим судом покарання тяжкості злочину та особі засудженого.

2. Укажіть, як називаються обставини, які не були відомі суду при винесенні судового рішення і які самі по собі або разом із раніше виявленими обставинами доводять неправильність засудження або виправдання підсудного:

1) законні та обґрунтовані підстави;

2) підстави для перегляду ухвали;

3) підстави для скасування постанови;

4) нововиявлені обставини.

3. Назвіть пропущений елемент наведеного положення КПК України: “Перегляд виправдувального вироку, ухвали чи постанови про закриття справи за нововиявленими обставинами допускається лише протягом встановлених законом строків давності притягнення до кримінальної відповідальності і не пізніше (.....) з дня виявлення нових обставин”:

1) одного місяця;

2) п'яти років;

3) трьох місяців;

4) одного року.

4. Протягом якого строку можливий перегляд судового рішення за нововиявленими обставинами з метою притягнення засудженого до відповідальності за більш тяжкий злочин:

- 1) такого строку законодавець не встановлює;
- 2) тільки в межах строку давності притягнення до кримінальної відповідальності за більш тяжкий злочин;
- 3) перегляд судового рішення за нововиявленими обставинами з метою погіршення становища засудженого взагалі неприпустимий;
- 4) строками не обмежено.

5. Укажіть, в якому випадку неправильно зазначені обставини, які належать до нововиявлених:

- 1) фальсифікація доказів, неправильність перекладу, а також показань свідка, потерпілого, обвинуваченого, підсудного, висновку і пояснень судового експерта, на яких ґрунтується вирок;
- 2) зловживання прокурора, дізнавача, слідчого чи суддів під час провадження у справі;
- 3) прийняття нового Кримінального кодексу України 5 квітня 2001 року та внесення змін та доповнень до Кримінально-процесуального кодексу України 12 липня 2001 року;
- 4) обставини, які не були відомі суду при винесенні судового рішення і які самі по собі або разом із раніше виявленими обставинами доводять неправильність засудження або виправдання підсудного.

6. Назвіть осіб, які мають право подати заяву про перегляд судового рішення за нововиявленими обставинами:

- 1) заінтересовані особи, підприємства, установи, організації і посадові особи;
- 2) Генеральний прокурор України та його заступники, прокурор Автономної Республіки Крим, прокурор області, прокурори міст Києва і Севастополя, військовий прокурор (на правах прокурора області);
- 3) учасники процесу, а також інші особи, якщо таке право надано їм законом;
- 4) особа, на користь якої постановлено рішення міжнародною судовою установою, юрисдикція якої визнана Україною.

7. Укажіть осіб, які вправі подати заяву про перегляд судового рішення на підставі неоднакового застосування судом касаційної інстанції одних і тих самих норм кримінального закону щодо подібних суспільно небезпечних діянь (крім питань призначення покарання, звільнення від покарання та від кримінальної відповідальності), що потягло ухвалення різних за змістом судових рішень:

- 1) особи, які мають право порушити питання про перегляд судового рішення за нововиявленими обставинами;
- 2) судді апеляційного чи касаційного суду в кількості не менше п'яти осіб;
- 3) особи, які мають право подати апеляцію;
- 4) особи, які мають право на касаційне оскарження.

8. Які суб'єкти уповноважені проводити розслідування нововиявлених обставин:

- 1) прокурор у всіх випадках, коли йому стануть відомі нові обставини у справі, зобов'язаний особисто або через органи дізнання чи слідчих провести необхідне розслідування цих обставин;
- 2) прокурор тільки особисто приймає справу до свого провадження і проводить розслідування нововиявлених обставин;
- 3) слідчий за дорученням начальника слідчого відділу приймає справу до свого провадження та проводить розслідування у спеціальному порядку;
- 4) слідчий у всіх випадках, коли йому стануть відомі нові обставини у справі, зобов'язаний особисто провести необхідне розслідування цих обставин та повідомити про це прокурора.

9. Про призначення розслідування нововиявлених обставин виноситься:

- 1) постанова слідчого, судді про призначення розслідування нововиявлених обставин;
- 2) ухвала суду про призначення розслідування нововиявлених обставин;
- 3) постанова про призначення розслідування нововиявлених обставин;
- 4) протокол про виявлення нововиявлених обставин та направлення матеріалів кримінальної справи прокурору.

10. Назвіть день виявлення нововиявлених обставин щодо свідка, потерпілого, судового експерта, перекладача у зв'язку з дачею ними завідомо неправдивих показань, завідомо неправильного висновку, пояснень чи перекладу:

1) день порушення кримінальної справи щодо цих осіб у зв'язку з дачею ними завідомо неправдивих показань, завідомо неправдивого висновку, пояснень чи перекладу;

2) день виявлення прокурором факту надання завідомо неправдивих показань, завідомо неправильного висновку, пояснень чи перекладу;

3) день повідомлення прокурора відповідними особами, яким стало відомо про завідомо неправдиві показання свідка, завідомо неправдивий висновок експерта чи завідомо неправильний переклад;

4) день набрання законної сили вироком суду щодо цих осіб у зв'язку з дачею ними завідомо неправдивих показань, завідомо неправдивого висновку, пояснень чи перекладу.

11. Назвіть підстави для перегляду судових рішень Верховним Судом України, що набрали законної сили:

1) фальсифікація доказів, неправильність перекладу, а також показань свідка, потерпілого, обвинуваченого, підсудного, висновку і пояснень судового експерта, на яких ґрунтується вирок;

2) встановлення міжнародною судовою установою, юрисдикція якої визнана Україною, порушення нашою державою міжнародних зобов'язань при вирішенні справи судом;

3) зловживання прокурора, дізнавача, слідчого чи суддів під час провадження у справі;

4) обставини, які не були відомі суду при винесенні судового рішення і які самі по собі або разом із раніше виявленими обставинами доводять неправильність засудження або виправдання підсудного.

12. Рішення Верховного Суду України, прийняте за наслідками розгляду заяви про перегляд судового рішення з мотивів неоднакового застосування судом касаційної інстанції одних і тих самих норм кримінального закону щодо подібних суспільно небезпечних діянь, є:

1) обов'язковим для всіх суб'єктів владних повноважень, які застосовують у своїй діяльності зазначену норму закону, та для всіх

судів України;

2) рекомендаційним для всіх судів України;

3) обов'язковим для всіх органів досудового слідства та дізнання;

4) обов'язковим для всіх прокурорів.

Т е м а 21. ВИКОНАННЯ ВИРОКУ, УХВАЛИ І ПОСТАНОВИ СУДУ

1. Стадія виконання вироку є:

1) обов'язковою окремою стадією кримінального процесу;

2) факультативною окремою стадією кримінального процесу;

3) не є стадією кримінального процесу, оскільки реалізується Державною виконавчою службою;

4) завершальною стадією судового розгляду.

2. Вирок місцевого суду набирає законної сили:

1) з моменту його проголошення;

2) після закінчення строку на подання апеляцій;

3) після закінчення строку на подання касацій;

4) з моменту офіційного опублікування.

3. Вирок апеляційного суду набирає законної сили:

1) з моменту його проголошення;

2) після закінчення строку на подання касаційної скарги, якщо його не було оскаржено;

3) з моменту вручення копії вироку підсудному;

4) з моменту його проголошення, але не пізніше ніж буде виготовлено протокол судового засідання.

4. Вирок, що набрав законної сили, звертається до виконання:

1) судом, який постановив вирок, не пізніш як через три доби з дня набрання ним законної сили або повернення справи з апеляційної чи касаційної інстанції;

2) прокурором, який підтримував державне обвинувачення у суді, не пізніш як через три доби з дня набрання ним законної сили;

3) державним органом виконавчої влади не пізніш як через

чотири доби з дня набрання ним законної сили;

4) судом, за місцем виконання вироку, не пізніш як через три доби з дня набрання ним законної сили або повернення справи з апеляційної чи касаційної інстанції.

5. Коли особу, яка позбавлена волі за вироком суду, під час відбування покарання поміщено до лікарні у зв'язку з душевною або іншою хворобою, то час перебування засудженого в лікувальній установі:

1) зараховується у строк позбавлення волі;

2) не зараховується у строк позбавлення волі;

3) зараховується, але в пропорціях, встановлених Кримінальним кодексом України;

4) може бути зараховано у строк позбавлення волі за розсудом суду залежно від тяжкості хвороби.

6. Умовно-дострокове звільнення від відбування покарання і заміна невідбутої частини покарання більш м'яким покаранням застосовуються:

1) судом, який постановив вирок;

2) суддею апеляційного суду за місцем призначення покарання засудженому за спільним поданням органу, що відає відбуванням покарання, і спостережної комісії або служби у справах неповнолітніх;

3) суддею районного (міського) суду за місцем відбування покарання засудженим за спільним поданням органу, що відає відбуванням покарання, і спостережної комісії або служби у справах неповнолітніх;

4) суддею Верховного Суду України.

7. Звільнення від відбування покарання вагітних жінок і жінок, які мають дітей віком до трьох років, здійснюється:

1) суддею апеляційного суду за місцем призначення покарання засудженим за спільним поданням органу, що відає відбуванням покарання, і спостережної комісії;

2) судом, який постановив вирок;

3) суддею Верховного Суду України;

4) суддею районного (міського) суду за місцем відбування покарання засудженим за спільним поданням органу, що відає відбуванням покарання, і спостережної комісії.

8. Питання про всякого роду сумніви і протиріччя, що виникають при виконанні вироку, включаючи визначення розміру і розподілення судових витрат, якщо суд не вирішив цих питань, та застосування кримінального закону, що має зворотну силу, вирішуються:

- 1) судом, який постановив вирок;
- 2) судом, який постановив вирок, а коли вирок виконується за межами району суду, який постановив вирок, ці питання розв'язує суддя районного, районного у місті, міського, міськрайонного суду за місцем виконання вироку;
- 3) судом за місцем виконання вироку;
- 4) апеляційним судом за місцем виконання вироку.

9. Питання, пов'язані з виконанням вироку, вирішуються:

- 1) судом у судовому засіданні за участю прокурора;
- 2) судом у судовому засіданні без участі прокурора;
- 3) суддею одноособово без участі будь-кого з інших учасників процесу;
- 4) судом у судовому засіданні за участю прокурора, обов'язковою участю засудженого та його захисника.

10. Застосувати чи ні примусове лікування до засуджених, які є алкоголіками чи наркоманами і відбувають покарання в установі виконання покарань, якщо примусове лікування не було їм призначене вироком суду, вирішує суддя районного (міського) суду за місцем відбування ними покарання:

- 1) за клопотанням захисника або близьких родичів засудженого;
- 2) за поданням адміністрації установи виконання покарань на підставі висновку лікаря;
- 3) за поданням адміністрації установи виконання покарань на підставі висновку лікарської комісії;
- 4) за скаргою прокурора.

11. Клопотання особи, яка відбула покарання, про дострокове зняття судимості розглядаються суддею районного (міського) суду за місцем:

- 1) проживання особи, щодо якої порушено клопотання;

- 2) постановлення вироку;
- 3) відбування покарання;
- 4) яке обере особа, що подає клопотання.

12. Нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи людини, здійснюється:

- 1) судом за місцем виконання вироку;
- 2) прокурором;
- 3) апеляційним судом;
- 4) установами Державного департаменту виконання покарань на місцях.

Тема 22. ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПО ЗАСТОСУВАННЮ ПРИМУСОВИХ ЗАХОДІВ МЕДИЧНОГО ХАРАКТЕРУ

1. Укажіть, що зобов'язаний здійснити прокурор, отримавши справу з мотивованою постановою слідчого про направлення справи до суду для вирішення питання про застосування примусових заходів медичного характеру:

- 1) затвердити постанову у 24-годинний термін;
- 2) протягом не більше трьох днів розглянути справу;
- 3) протягом двох днів розглянути справу та погодити постанову і надіслати справу до суду;
- 4) протягом не більше п'яти днів розглянути справу та, погодившись із постановою, затвердити її і надіслати справу до суду.

2. Назвіть форму проведення судового засідання у справі по застосуванню примусових заходів медичного характеру:

- 1) відкрите;
- 2) закрите;
- 3) закрите, якщо надійшло клопотання захисника;
- 4) закрите, якщо клопоче особа, щодо якої слухається справа.

3. Укажіть процесуальний документ про застосування примусових заходів медичного характеру:

- 1) постанова слідчого;
- 2) постанова прокурора;
- 3) постанова суду;
- 4) вирок суду.

4. Суд виносить ухвалу про застосування до цієї особи примусових заходів медичного характеру, коли буде встановлено, що:

- 1) особа, яка вчинила суспільно небезпечне діяння, є інвалідом II групи;
- 2) особа вчинила суспільно небезпечне діяння у стані неосудності або обмеженої осудності чи після вчинення злочину захворіла на психічну хворобу, яка виключає застосування покарання;
- 3) особа вчинила суспільно небезпечне діяння у віці до 16 років;
- 4) особа, яка вчинила суспільно небезпечне діяння, перебуває на лікуванні.

5. Серед наведених нижче оберіть один із видів примусових заходів медичного характеру, який може

застосовуватися до осіб, визнаних неосудними:

- 1) надання амбулаторної психіатричної допомоги в примусовому порядку;
- 2) встановлення за неосудним примусового нагляду членами сім'ї;
- 3) надання амбулаторної психіатричної допомоги в приватному порядку;
- 4) госпіталізація до державного психіатричного закладу.

6. Яке рішення може прийняти прокурор, одержавши справу з постановою слідчого про направлення справи до суду для вирішення питання про застосування примусових заходів медичного характеру, визнавши, що психіатрична експертиза та інші докази, зібрані у справі, є недостатніми для того, щоб зробити висновок про психічний стан обвинуваченого, або що у справі не зібрано достатніх доказів про те, що суспільно небезпечне діяння, щодо якого провадилось досудове слідство, вчинено даною особою:

- 1) надсилає справу до суду зі своєю письмовою вказівкою щодо усунення неповноти досудового слідства;
- 2) повертає справу зі своєю письмовою вказівкою слідчому для проведення додаткового досудового слідства;
- 3) складає обвинувальний висновок і надсилає справу до суду;
- 4) самостійно проводить розслідування.

7. Назвіть учасників процесу, які обов'язково беруть участь у судовому засіданні у справі по застосуванню примусових заходів медичного характеру:

- 1) прокурор та захисник;
- 2) опікун;
- 3) експерт, який проводив судово-психіатричну експертизу;
- 4) особа, щодо якої розглядається справа.

8. Яке питання повинно бути вирішено в ухвалі (постанові) суду (судді) про застосування примусових заходів медичного характеру:

- 1) про вік особи;
- 2) про утримання особи;
- 3) про відшкодування судових витрат родичами неосудного

та іншими особами, які несуть за нього майнову відповідальність;

4) чи мало місце суспільно небезпечне діяння, з приводу якого порушена справа.

9. У якій відповіді правильно вказано випадок, коли закривається справа про суспільно небезпечні діяння неосудних або обмежено осудних осіб:

1) визнання судом за непотрібне застосовувати примусові заходи медичного характеру;

2) неосудного віддано під опіку держави у зв'язку з відсутністю родичів;

3) якщо неосудна особа не досягла на час вчинення нею діяння 11-річного віку;

4) якщо неосудна особа не досягла на час вчинення нею діяння 14-річного віку.

10. Назвіть привід до судового розгляду справи про скасування чи зміну примусових заходів медичного характеру:

1) клопотання близьких родичів особи, до якої застосовуються заходи;

2) клопотання захисника;

3) подання головного психіатра органу охорони здоров'я, якому підпорядкований медичний заклад, де тримають дану особу;

4) власна ініціатива суду, який приймав рішення про застосування примусових заходів.

11. Скасування або зміна примусових заходів медичного характеру може мати місце, коли:

1) особа, яка вчинила суспільно небезпечне діяння у стані неосудності або обмеженої осудності, видужала або коли в результаті змін у стані її здоров'я відпала потреба в раніше застосованих заходах медичного характеру;

2) особа, яка вчинила суспільно небезпечне діяння у стані неосудності або обмеженої осудності, розкаялася;

3) захисник звернувся до суду з відповідним клопотанням;

4) прокурор подав скаргу до суду.

12. Серед наведених нижче оберіть, яким судом здійснюється скасування або зміна примусових заходів медичного характеру:

- 1) вищестоящим апеляційним судом;
- 2) касаційним судом у порядку виключного провадження;
- 3) судом, який застосував такі заходи;
- 4) судом за місцем проживання неосудного (його родичів).

13. Яке рішення може прийматися судом у справах про застосування примусових заходів медичного характеру:

- 1) про постановлення виправдувального вироку;
- 2) про застосування примусових заходів медичного характеру;
- 3) про закриття справи;
- 4) про направлення справи для проведення досудового слідства.

Т е м а 23. ПРОТОКОЛЬНА ФОРМА ДОСУДОВОЇ ПІДГОТОВКИ МАТЕРІАЛІВ

1. Виокремте, який із запропонованих варіантів відповідей найбільш повно і правильно характеризує завдання інституту протокольної форми досудової підготовки матеріалів:

- 1) більш швидке розкриття злочинів і покарання винних по справах про злочини невеликої тяжкості, а також певне розвантаження слідчих;
- 2) реалізація положень судово-правової реформи про виділення слідства із структур органів прокуратури, МВС та податкової міліції;
- 3) спрощення досудової підготовки матеріалів для полегшення їх сприйняття учасниками процесу;
- 4) вступ у силу Конституції України 1996 р.

2. Визначте, яке із наведених положень найповніше та найправильніше розкриває порядок протокольної форми досудової підготовки матеріалів:

- 1) складання протоколу про обставини вчиненого злочину, винесення прокурором постанови про порушення кримінальної справи і складання обвинувального висновку та направлення справи

до суду;

2) складання протоколу про обставини вчиненого злочину та його затвердження начальником органу дзнання, винесення прокурором постанови про порушення кримінальної справи, обрання щодо правопорушника в необхідних випадках запобіжного заходу, складання обвинувального висновку і направлення справи до суду;

3) складання протоколу про обставини вчиненого злочину та його затвердження начальником органу дзнання, винесення прокурором постанови про порушення кримінальної справи, обрання щодо правопорушника в необхідних випадках запобіжного заходу і складання обвинувального висновку;

4) винесення прокурором постанови про порушення кримінальної справи, обрання щодо правопорушника в необхідних випадках запобіжного заходу і складання обвинувального висновку та направлення справи до суду.

3. Укажіть, ким може бути продовжено строк проведення протокольної форми досудової підготовки матеріалів у разі неможливості зібрати необхідні матеріали:

- 1) начальником органу дзнання;
- 2) прокурором або суддею;
- 3) прокурором;
- 4) суддею.

4. У справах про злочини, щодо яких законом передбачено проведення протокольної форми досудової підготовки матеріалів до порушення кримінальної справи:

- 1) до правопорушника застосовується підписка про невиїзд;
- 2) у правопорушника відбирається зобов'язання з'являтися за викликами органів дзнання і суду та повідомляти їх про зміну місця проживання;
- 3) до правопорушника застосовуються всі запобіжні заходи, крім підписки про невиїзд;
- 4) у правопорушника відбирається зобов'язання не продовжувати злочинну діяльність.

5. Зазначте, які матеріали додаються до протоколу, що складається в результаті проведеної протокольної форми досудової підготовки матеріалів:

- 1) усі матеріали та список осіб, які підлягають виклику в

суд;

2) додатки у вигляді відео-, кіно-, аудіозаписів, використаних під час вчинених процесуальних дій;

3) протоколи проведених у справі слідчих дій;

4) копії протоколу для заінтересованих у справі осіб.

6. Назвіть посадову особу, яка уповноважена затверджувати протокол, що складається за результатами протокольної форми досудової підготовки матеріалів:

1) слідчий;

2) прокурор;

3) начальник органу дізнання;

4) суддя.

7. Укажіть посадову особу, яка вправі порушити кримінальну справу за результатами проведення протокольної досудової підготовки матеріалів:

1) слідчий;

2) начальник слідчого відділу;

3) начальник органу дізнання;

4) прокурор.

8. Якими повноваженнями наділений прокурор на етапі порушення кримінальної справи за результатами проведення протокольної форми досудової підготовки матеріалів:

1) повертати матеріали для доопрацювання органам досудового слідства, а в разі відсутності підстав до порушення кримінальної справи закривати її;

2) повертати матеріали для провадження дізнання, а в разі відсутності підстав до порушення кримінальної справи зупинити її;

3) повертати матеріали начальнику органу дізнання з відповідними вказівками для складання нового протоколу, а в разі відсутності підстав до порушення кримінальної справи зобов'язати орган дізнання відмовити в її порушенні;

4) повертати матеріали для провадження досудового слідства, а в разі відсутності підстав до порушення кримінальної справи відмовляти в її порушенні.

9. Назвіть одне з повноважень, яким наділений суддя, що розглядає справу з протокольною формою досудової підготовки

матеріалів, якщо виникне необхідність з'ясування істотних додаткових обставин, які не можуть бути встановлені в судовому засіданні:

- 1) повернути справу прокурору для складання обвинувального висновку;
- 2) повернути справу для проведення дізнання;
- 3) повернути справу для відновлення протокольної форми досудової підготовки матеріалів;
- 4) повернути справу для провадження досудового слідства.

10. Не пізніше якого строку справи з протокольною формою досудової підготовки матеріалів підлягають розгляду в суді:

- 1) 15 днів;
- 2) 3 днів;
- 3) 10 днів;
- 4) 7 днів.

11. У справах з протокольною формою досудової підготовки матеріалів встановлюють обставини вчиненого злочину і особу правопорушника, одержують пояснення від правопорушника, очевидців та інших осіб, витребують довідку про наявність або відсутність судимості у правопорушника, характеристику з місця його роботи або навчання та інші матеріали, які мають значення для розгляду справи в суді не пізніш як у:

- 1) п'ятиденний строк;
- 2) десятиденний строк;
- 3) двадцятиденний строк;
- 4) п'ятнадцятиденний строк.

12. Назвіть максимальний строк, на який може бути продовжено провадження з досудової підготовки матеріалів у протокольній формі відповідним прокурором у виняткових випадках, у разі неможливості у десятиденний строк зібрати необхідні матеріали:

- 1) 7 днів;
- 2) 10 днів;
- 3) 15 днів;

4) 20 днів.

13. Яке з наведених тверджень щодо характеристики суті протокольної форми досудової підготовки матеріалів є правильним:

1) протокольна форма досудової підготовки матеріалів є однією з форм адміністративно-процесуальної діяльності, яка, однак, проводиться згідно з нормами кримінально-процесуального закону;

2) протокольна форма досудової підготовки матеріалів не є формою досудового розслідування, оскільки під час неї не провадяться слідчі дії;

3) протокольна форма досудової підготовки матеріалів провадиться після порушення кримінальної справи;

4) до здійснення протокольної форми досудової підготовки матеріалів застосовуються загальні правила проведення досудового слідства без жодних винятків.

14. Визначте, у якій відповіді неправильно вказані процесуальні дії, які вправі вчинити органи дізнання у справах про злочини, щодо яких передбачено здійснення протокольної форми досудової підготовки матеріалів:

1) здійснюють запит у банки щодо наявності у правопорушника банківських рахунків;

2) витребують характеристику з місця роботи або навчання правопорушника;

3) встановлюють обставини вчиненого злочину;

4) одержують пояснення від правопорушника, очевидців, інших осіб.

15. У справах про які із вказаних злочинів здійснюється протокольна форма досудової підготовки матеріалів:

1) крадіжка;

2) умисне нанесення легких тілесних ушкоджень;

3) розбій;

4) зґвалтування.

**Т е м а 24. ОСОБЛИВОСТІ ПРОВАДЖЕННЯ
У КРИМІНАЛЬНИХ СПРАВАХ
ПРО ЗЛОЧИНИ НЕПОВНОЛІТНІХ**

1. Зазначте, у яких випадках здійснюється провадження у справах про злочини неповнолітніх:

- 1) у справах про злочини осіб, які на момент пред'явлення їм обвинувачення не досягли одинадцятирічного віку;
- 2) у справах про злочини осіб, які на момент провадження у кримінальній справі не досягли вісімнадцятирічного віку;
- 3) у справах про злочини осіб, які на момент їх затримання не досягли чотирнадцятирічного віку;
- 4) у справах про злочини осіб, які на момент винесення вироку суду не досягли двадцятирічного віку.

2. Досудове слідство провадиться у всіх справах, за винятком справ приватного обвинувачення та з протокольною формою досудової підготовки матеріалів, по яких досудове слідство провадиться у випадках, коли:

- 1) злочин вчинено неповнолітнім;
- 2) злочин вчинено повнолітнім;
- 3) на цьому наполягає захисник;
- 4) таке клопотання заявив цивільний позивач.

3. Зазначте, хто за загальним правилом провадить досудове слідство у всіх справах про злочини, вчинені неповнолітніми:

- 1) слідчі органів внутрішніх справ;
- 2) слідчі служби безпеки;
- 3) слідчі прокуратури;
- 4) прокурор.

4. Назвіть, як встановлюється вік неповнолітнього у разі відсутності відповідних документів та неможливості їх одержання:

- 1) шляхом допитів батьків неповнолітнього чи осіб, котрі їх заміняють;
- 2) шляхом пред'явлення неповнолітнього для впізнання;
- 3) шляхом проведення судово-медичної експертизи;
- 4) шляхом проведення судово-психіатричної експертизи.

5. Оберіть, у якій відповіді неправильно зазначено, для встановлення яких обставин справи про злочин неповнолітнього проводиться експертиза спеціалістами в галузі дитячої та юнацької психології, психіатрії або комплексна експертиза у вказаних галузях знань:

- 1) для встановлення стану загального розвитку неповнолітнього;
- 2) для встановлення типу характеру неповнолітнього;
- 3) для з'ясування питання, чи міг він повністю усвідомлювати значення своїх дій;
- 4) для вирішення питання, в якій мірі неповнолітній міг керувати своїми діями.

6. Назвіть, через кого за загальним правилом неповнолітній обвинувачений викликається до слідчого, прокурора чи до суду:

- 1) через представника ЖЕКу;
- 2) через адміністрацію навчального закладу, де він навчається;
- 3) через його батьків або інших законних представників;
- 4) через представника місцевої ради депутатів.

7. Зазначте, через кого неповнолітній, який перебуває під вартою, викликається до слідчого, прокурора чи суду:

- 1) через його батьків;
- 2) через адміністрацію місця досудового ув'язнення;
- 3) через законних представників;
- 4) через адміністрацію місця тримання затриманих.

8. Дайте відповідь, що повинно бути з'ясовано в кожному випадку слідчим, якщо неповнолітній брав участь у вчиненні злочину разом із дорослим:

- 1) можливість виділення справи про дорослого в окреме провадження у стадії досудового слідства;
- 2) можливість виділення справи про неповнолітнього в окреме провадження у стадії судового слідства;
- 3) можливість закриття провадження у справі щодо неповнолітнього;
- 4) можливість виділення справи про неповнолітнього в

окреме провадження у стадії досудового розслідування.

9. Назвіть, хто з дозволу слідчого може бути присутнім при оголошенні неповнолітньому обвинуваченому про закінчення слідства і пред'явленні йому матеріалів справи:

- 1) законний представник неповнолітнього;
- 2) педагог;
- 3) психолог;
- 4) адвокат.

10. Зазначте, коли суд, вислухавши думку захисника і законного представника підсудного та прокурора, вправі своєю ухвалою видалити неповнолітнього підсудного із зали судового засідання:

- 1) на час дослідження обставин, що можуть негативно вплинути на неповнолітнього;
- 2) коли допитуються інші підсудні;
- 3) коли допитуються представники навчального закладу, де навчається неповнолітній;
- 4) коли про це просить сам неповнолітній.

11. Укажіть, який спеціальний запобіжний захід застосовується до неповнолітнього обвинуваченого:

- 1) затримання;
- 2) віддання неповнолітнього під нагляд батьків, опікунів, піклувальників або адміністрації дитячої установи;
- 3) підписка про невиїзд;
- 4) взяття під варту.

12. Зазначте, яке питання, крім питань, передбачених ст. 324 КПК України, при постановленні вироку щодо неповнолітнього суд зобов'язаний обговорити в разі звільнення неповнолітнього від відбування покарання з випробуванням чи застосування до нього покарання, не пов'язаного з позбавленням волі:

- 1) про необхідність призначення неповнолітньому громадського вихователя;
- 2) про винесення окремої ухвали;
- 3) про призначення неповнолітньому опікуна;
- 4) про направлення неповнолітнього на навчання до

спеціальної школи.

13. Оберіть відповідь, де правильно зазначено, на який строк у разі наявності достатніх підстав вважати, що особа, яка підлягає за ухвалою суду направленню до спеціального навчально-виховного закладу, буде займатися протиправною діяльністю, а також із метою забезпечення виконання відповідної ухвали суду, може бути тимчасово поміщено судом неповнолітнього у приймальник-розподільник для неповнолітніх:

- 1) до 10 діб;
- 2) до 20 діб;
- 3) до 30 діб;
- 4) до 40 діб.

14. Неповнолітній вік особи, яка вчинила злочин:

- 1) не впливає на вид і розмір покарання;
- 2) є обтяжуючою обставиною;
- 3) є пом'якшуючою обставиною, але за умови, що на час розгляду справи у суді підсудний не досяг повноліття;
- 4) є пом'якшуючою обставиною і має враховуватися при призначенні покарання, незалежно від того, чи досяг підсудний на час розгляду справи повноліття.

Тема 25. ОСОБЛИВОСТІ ПРОВАДЖЕННЯ У КРИМІНАЛЬНИХ СПРАВАХ ЩОДО ОКРЕМИХ КАТЕГОРІЙ ОСІБ

1. Визначте, у якій відповіді неправильно вказано категорію осіб, щодо яких законом встановлено особливий порядок затримання, обрання запобіжного заходу, пред'явлення обвинувачення та проведення окремих процесуальних дій:

- 1) народний депутат України;
- 2) Уповноважений Верховної Ради України з прав людини;
- 3) суддя суду загальної юрисдикції;
- 4) Прем'єр-міністр України.

2. Оберіть варіант відповіді, у якому правильно наведено положення КПК України про те, присутність яких осіб є обов'язковою при проведенні обшуку і виїмки у приміщеннях, що їх займають дипломатичні представництва, а також у приміщеннях, де проживають члени дипломатичних представництв та їх сім'ї, які користуються правом дипломатичної недоторканності:

- 1) Генерального прокурора або його заступника;
- 2) прокурора і представника Міністерства закордонних справ України;
- 3) судді Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ;
- 4) представника житлово-експлуатаційної організації або місцевої ради.

3. Назвіть категорію осіб, які можуть бути допитані як свідки з приводу того, що їм довірено або стало відомо при здійсненні професійної діяльності, якщо вони не звільнені від обов'язку зберігати професійну таємницю особою, що довірила їм ці відомості:

- 1) священнослужителі;
- 2) адвокати та інші фахівці у галузі права, які за законом мають право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи;
- 3) лікарі;
- 4) дізнавач.

4. Визначте, у якій відповіді неправильно названо категорію осіб, які не можуть бути без згоди Верховної Ради України затримані чи заарештовані:

- 1) судді Конституційного Суду України;
- 2) народні депутати України;
- 3) співробітники кадрового складу розвідувального органу України при виконанні ними своїх службових обов'язків;
- 4) судді судів загальної юрисдикції.

5. Оберіть, які особи не можуть бути допитані як свідки без їх згоди:

- 1) адвокати та інші фахівці в галузі права, які за законом мають право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи;
- 2) нотаріуси;
- 3) священнослужителі;
- 4) особи, які мають право дипломатичної недоторканності.

6. Укажіть категорію осіб, які не можуть бути без згоди Верховної Ради України притягнені до кримінальної відповідальності:

- 1) прокурори;
- 2) дізнавачі;
- 3) депутати місцевих рад;
- 4) народні депутати України.

7. Укажіть категорію осіб, щодо якої кримінальна справа може бути порушена Генеральним прокурором України або його заступником:

- 1) суддя Конституційного Суду України;
- 2) суддя суду загальної юрисдикції;
- 3) прокурор;
- 4) дізнавач.

8. Кримінальна справа проти Президента України:

- 1) може бути порушена лише Генеральним прокурором України;
- 2) порушується Верховною Радою України в порядку імпичменту;

- 3) не може бути порушена;
- 4) порушується в загальному порядку.

9. Кримінальна справа проти народного депутата України може бути порушена:

- 1) з дозволу Верховної Ради України;
- 2) у загальному порядку;
- 3) лише Генеральним прокурором України;
- 4) лише після закінчення строку повноважень народного депутата України.

10. Затримання консульських посадових осіб і застосування до них запобіжного заходу у вигляді взяття під варту:

- 1) допускається на підставі рішення суду у випадку вчинення ними тяжкого злочину;
- 2) не допускається у будь-якому випадку;
- 3) допускається за згодою Генерального прокурора України;
- 4) допускається з дозволу голови консульської установи.

11. Визначте категорії осіб, які користуються повним дипломатичним імунітетом від кримінальної юрисдикції України, не можуть бути затримані чи взяті під варту:

- 1) народні депутати України;
- 2) посадові особи консульських установ України;
- 3) працівники іноземних засобів масової інформації, акредитовані в Україні;
- 4) працівники дипломатичного представництва іноземної держави і посадові особи ООН.

12. У будь-якому разі не зобов'язані давати показання як свідки:

- 1) адвокати та інші фахівці у галузі права, які за законом мають право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи;
- 2) лікарі;
- 3) священнослужителі;
- 4) глави дипломатичних представництв іноземних держав, члени дипломатичного персоналу цих представництв, а також члени їх сімей, якщо вони проживають разом із ними і не є

громадянами України.

13. У приміщеннях, що їх займають дипломатичні представництва, а також у приміщеннях, де проживають члени дипломатичних представництв та їх сім'ї, які користуються правом дипломатичної недоторканності, обшук і виїмку можна провадити лише за згодою:

- 1) суду;
- 2) дипломатичного представника;
- 3) прокурора;
- 4) представника Міністерства закордонних справ України.

14. Визначте варіант відповіді, у якому правильно вказані дії слідчого у випадку встановлення достатніх даних, що вказують на наявність ознак злочину, вчиненого особою, яка користується дипломатичною недоторканністю:

- 1) порушити кримінальну справу;
- 2) відмовити у порушенні кримінальної справи за п. 1 ст. 6 КПК України (за відсутності події злочину);
- 3) відмовити у порушенні кримінальної справи за п. 2 ст. 6 КПК України (за відсутності в діянні складу злочину);
- 4) передати матеріали попередньої перевірки прокурору для вирішення питання про порушення кримінальної справи.

Тема 26. МІЖНАРОДНА ПРАВОВА ДОПОМОГА У КРИМІНАЛЬНИХ СПРАВАХ

1. Оберіть варіант, у якому, на Вашу думку, неправильно вказано вид правової допомоги:

1) арешт та видача (екстрадиція) осіб, які підлягають притягненню до кримінальної відповідальності або для відбуття покарання згідно з вироком суду;

2) проведення спільних наукових досліджень із проблем, що становлять взаємний інтерес;

3) порушення і (або) продовження кримінального переслідування;

4) видача предметів, що мають значення у кримінальній справі.

2. У якому з наведених варіантів неправильно названо підставу для відмови у видачі особи:

1) особа, стосовно якої надійшов запит про видачу, відповідно до законів України на час прийняття рішення про видачу (екстрадицію) є особою без громадянства;

2) особа, стосовно якої надійшов запит про видачу, відповідно до законів України на час прийняття рішення про видачу (екстрадицію) є громадянином України;

3) злочин, за який запитано видачу, не передбачає покарання у виді позбавлення волі за законом України;

4) закінчилися передбачені законом України строки давності притягнення особи до кримінальної відповідальності за злочин, за який запитано видачу.

3. Назвіть центральний орган щодо видачі осіб (екстрадиції), обвинувачених (підозрюваних) у кримінальних справах, на стадії досудового розслідування, який звертається до компетентних органів іноземних держав із запитами про видачу особи (екстрадицію), тимчасову видачу або транзитне перевезення та розглядає запити компетентних органів іноземних держав про видачу (екстрадицію), тимчасову видачу або транзитне перевезення та приймає рішення щодо них:

1) Міністерство внутрішніх справ України;

2) Колегія суддів Судової палати у кримінальних справах

Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ;

- 3) Генеральна прокуратура України;
- 4) Кабінет Міністрів України.

4. Оберіть один із наведених варіантів, у якому правильно визначено центральний орган щодо видачі осіб (екстрадиції), підсудних (засуджених) у кримінальних справах, на стадії судового розгляду або виконання вироку, який звертається до компетентних органів іноземних держав із запитами про видачу особи (екстрадицію), тимчасову видачу або транзитне перевезення та розглядає запити компетентних органів іноземних держав про видачу (екстрадицію), тимчасову видачу або транзитне перевезення та приймає рішення щодо них:

- 1) Міністерство юстиції України;
- 2) Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ;
- 3) Генеральна прокуратура України;
- 4) Верховний Суд України.

5. Якою мовою складаються доручення компетентних органів України про правову допомогу у кримінальних справах та документи, що до них додаються:

- 1) складаються державною мовою України з обов'язковим долученням належним чином завіреного перекладу мовою запитуваної Сторони або передбаченою міжнародним договором;
- 2) складаються мовою запитуваної Сторони;
- 3) складаються державною мовою України;
- 4) складаються українською мовою або мовою більшості населення місцевості, у якій знаходиться орган, у провадженні якого перебуває справа.

6. При виконанні доручення про надання правової допомоги запитуваною Стороною:

- 1) завжди застосовується виключно законодавство запитуваної Сторони;
- 2) коли у проханнях зазначаються формальності або процедури, яких вимагає законодавство Сторони, що запитує, навіть якщо вони не застосовуються у запитуваній Стороні, остання повинна виконати такі вимоги в тій мірі, в якій вжиття згаданих

заходів не суперечить основним принципам її законодавства, якщо міжнародним договором України не передбачено інше;

3) завжди застосовується виключно законодавство Сторони, що запитує;

4) застосовується законодавство запитуваної Сторони, але можуть бути застосовані і процесуальні норми Сторони, яка робить запит, якщо вони більш детально описують процедуру вказаних в дорученні процесуальних дій.

7. Оберіть положення, яке правильно відображає правило про доказову силу предметів і документів, отриманих у порядку надання міжнародної правової допомоги:

1) здобуті докази і документи, виготовлені (засвідчені) у зв'язку з дорученням про надання правової допомоги компетентними органами іноземної держави на її території та відповідно до її законодавства, мають доказову силу на території України і легалізації не потребують;

2) здобуті докази і документи, виготовлені (засвідчені) у зв'язку з дорученням про надання правової допомоги компетентними органами іноземної держави на її території та відповідно до її законодавства, мають бути легалізовані у порядку, встановленому законодавством України;

3) мають доказову силу на території України і не потребують легалізації лише ті докази і документи, які здобуті або виготовлені (засвідчені) у зв'язку з дорученням про надання правової допомоги компетентними органами іноземної держави у порядку, встановленому законодавством України;

4) предмети і документи, здобуті або виготовлені (засвідчені) у зв'язку з дорученням про надання правової допомоги органами іноземної держави на її території та відповідно до її законодавства, не можуть мати доказового значення на території України.

8. Укажіть, у чому полягає сутність правила про межі кримінальної відповідальності виданої особи:

1) особа, видачу якої здійснено на запит компетентних органів України без згоди держави, яка її видала, може бути засуджена або щодо неї може бути виконаний вирок за злочин інший, ніж той, у зв'язку з яким задоволено запит про видачу;

2) видана в Україну особа може бути притягнена до

кримінальної відповідальності або щодо неї може бути виконано вирок суду лише за ті злочини, за які здійснена видача (екстрадиція);

3) видана в Україну особа може бути притягнена до кримінальної відповідальності або щодо неї може бути виконано вирок суду лише у разі відмови іншої держави у екстрадиції цієї особи;

4) особа не може бути повторно видана на запит компетентних органів Сторони, що запитує, якщо вона повернулася на територію запитуваної Сторони.

9. За загальним правилом запити про надання правової допомоги у кримінальних справах направляються:

1) Генеральною прокуратурою України через Міністерство закордонних справ України на адресу центрального органу юстиції (прокуратури) іноземної держави;

2) Міністерством юстиції України через Верховний Суд України на адресу центрального органу юстиції (прокуратури) іноземної держави;

3) Верховним Судом України через Генеральну прокуратуру України на адресу центрального органу юстиції (прокуратури) іноземної держави;

4) Генеральною прокуратурою України через Міністерство юстиції України на адресу центрального органу юстиції (прокуратури) іноземної держави.

10. Офіційний запит про видачу (екстрадицію) особи, яка вчинила злочин, направляється відповідному державному органу запитуваної сторони через:

1) Міністерство юстиції України або Генеральну прокуратуру України;

2) прокуратуру області;

3) управління внутрішніх справ області;

4) Верховний Суд України.

11. Чи може надаватися правова допомога по кримінальній справі однією державою іншій, якщо між ними не укладено угоди про надання правової допомоги:

1) так, може, але лише за згодою урядів цих держав;

2) ні, не може;

3) так, може, але лише за рішенням ООН;

4) так, може надаватися на засадах взаємності.

12. На Вашу думку, чи можна притягати до кримінальної відповідальності видану особу або виконувати вирок суду за вчинений до видачі злочин, за який її не було видано, без згоди держави, що видала особу:

- 1) дозволено;
- 2) дозволено, тільки якщо особою вчинено тяжкий злочин;
- 3) заборонено;
- 4) заборонено, тільки якщо особою було вчинено злочин, за який може бути призначене покарання у вигляді довічного позбавлення волі.

13. Запит про видачу особи (екстрадицію) направляється за умови, якщо за законом України хоча б за один із злочинів, у зв'язку з якими запитується видача, передбачено покарання у виді позбавлення волі на максимальний строк:

- 1) не менше одного року;
- 2) не менше шести місяців;
- 3) не менше двох років;
- 4) не менше півтора року.

14. У якому з наведених варіантів дано правильне визначення видачі особи (екстрадиції):

- 1) видача особи державі, компетентними органами якої ця особа розшукується для притягнення до кримінальної відповідальності;
- 2) видача особи державі, компетентними органами якої ця особа розшукується для виконання вироку;
- 3) видача особи державі, компетентними органами якої ця особа розшукується для притягнення до кримінальної відповідальності або виконання вироку;
- 4) видача особи державі, якщо ця особа перебуває в міжнародному розшуку.

Тема 27. КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН

1. Оберіть варіант, в якому вказано джерело кримінально-процесуального права, нехарактерне для країн континентальної правової системи:

- 1) судовий прецедент;
- 2) кримінально-процесуальний кодекс;
- 3) міжнародні нормативно-правові акти (конвенції, угоди);
- 4) закони.

2. Назвіть, до якого типу належить кримінальний процес Франції:

- 1) змагальний;
- 2) розшуковий;
- 3) змішаний;
- 4) диспозитивний.

3. Кримінальний процес Англії та США належить до типу:

- 1) змагального;
- 2) розшукового;
- 3) змішаного;
- 4) диспозитивного.

4. Оберіть, аналог якої з перерахованих нижче стадій кримінального судочинства України відсутній у кримінальному процесі Франції:

- 1) судовий розгляд;
- 2) апеляція;
- 3) порушення кримінальної справи;
- 4) досудове слідство.

5. У якому варіанті невірно вказано джерело кримінально-процесуального права США:

- 1) судовий прецедент США;
- 2) Конституція США;
- 3) Кримінально-процесуальний кодекс США;
- 4) закони США.

6. Укажіть варіант відповіді, у якому правильно

відображено сутність принципу свободи доказів у кримінальному процесі Франції:

1) будь-який доказ може бути допустимим, незалежно від того, вказаний він у законі чи ні;

2) передбачені законом докази можуть бути зібрані у будь-який спосіб, який прямо не суперечить закону;

3) усі учасники процесу мають рівні права по збиранню доказів;

4) сторони процесу мають право вільно і в будь-який час ознайомлюватися з доказами, зібраними іншою стороною.

7. У якому варіанті відповідей неправильно вказаний суб'єкт кримінального процесу США:

1) аторней (прокурор);

2) суд;

3) слідчий, суддя;

4) приватний детектив.

8. Назвіть наслідки визнання обвинуваченим своєї вини у кримінальному процесі США:

1) доказування припиняється, особа автоматично засуджується;

2) доказування продовжується, якщо на цьому наполягає прокурор;

3) доказування продовжується, якщо на цьому наполягає потерпілий;

4) процес продовжується у звичайному порядку.

9. Укажіть наслідки відмови сторони обвинувачення від кримінального переслідування у кримінальному процесі США:

1) процес продовжується у звичайному порядку;

2) суд позбавляється права винести обвинувальний вирок;

3) суд вправі продовжити процес і винести обвинувальний вирок лише у справах про тяжкі злочини;

4) суд вправі продовжити процес і винести обвинувальний вирок лише у справах про нетяжкі злочини.

11. Оберіть варіант, у якому неправильно охарактеризовано спрощену форму кримінального судочинства, відому кримінально-процесуальному законодавству інших

країн:

- 1) угода про визнання вини;
- 2) медіація;
- 3) екстраполяція (покарання за очевидністю злочину);
- 4) кримінальний наказ.

12. Серед наведених оберіть варіант, у якому неправильно вказано форму оскарження судових рішень із числа передбачених кримінально-процесуальним правом Франції:

- 1) апеляція;
- 2) касація;
- 3) ревізія;
- 4) реформація.

13. У кримінальному процесі Франції відсутня стадія:

- 1) порушення кримінального переслідування;
- 2) попереднє слідство;
- 3) попереднє слідство другої інстанції;
- 4) порушення кримінальної справи.

З М І С Т

Вступ.....	3
Тема 1. Поняття кримінального процесу.....	5
Тема 2. Джерела кримінально-процесуального права.....	8
Тема 3. Принципи кримінального процесу.....	14
Тема 4. Суб'єкти кримінального процесу.....	20
Теми 5-6. Докази у кримінальному процесі. Процес доказування та його елементи.....	25
Тема 7. Характеристика заходів кримінально-процесуального примусу.....	35
Тема 8. Кримінально-процесуальні акти: їх види та вимоги, які до них ставляться.....	40
Тема 9. Строки в кримінальному процесі.....	42
Тема 10. Судові витрати.....	44
Тема 11. Порушення кримінальної справи.....	45
Теми 12-13. Досудове розслідування (дізнання та досудове слідство).....	49
Тема 14. Підсудність кримінальних справ.....	55
Тема 15. Попередній розгляд справи суддею.....	59
Тема 16. Судовий розгляд.....	63
Тема 17. Вирок – акт правосуддя.....	73
Тема 18. Апеляційне провадження.....	77
Тема 19. Касаційне провадження.....	81
Тема 20. Перегляд судових рішень за нововиявленими обставинами та Верховним Судом України.....	85
Тема 21. Виконання вироку, ухвали і постанови суду.....	89
Тема 22. Провадження у справах по застосуванню примусових заходів медичного характеру.....	93

Тема 23.	Протокольна форма досудової підготовки матеріалів.....	96
Тема 24.	Особливості провадження у кримінальних справах про злочини неповнолітніх.....	101
Тема 25.	Особливості провадження у кримінальних справах щодо окремих категорій осіб.....	105
Тема 26.	Міжнародна правова допомога у кримінальних справах.....	109
Тема 27.	Кримінальний процес зарубіжних країн.....	114

ТЕСТИ
З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
“КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС УКРАЇНИ”

У к л а д а ч і : КАПЛІНА Оксана Володимирівна,
ВАПНЯРЧУК Вячеслав Віталійович,
ДРОЗДОВ Олександр Михайлович,
МАРИНІВ Володимир Іванович,
МИРОШНИЧЕНКО Тетяна Миколаївна,
ТРОФИМЕНКО Володимир Михайлович,
ТУМАНЯНЦ Ануш Робертівна,
ФІЛІН Дмитро Віталійович,
ХОМАТОВ Юрій Валерійович,
ШИЛО Ольга Георгіївна,
ГРИНЕНКО Сергій Олександрович,
ГЛИНСЬКА Наталя Валеріївна,
БЕРЕЖНИЙ Олександр Іванович,
ЩЕНКО Валерій Миколайович,
КАРПЕНКО Михайло Олегович,
КОРЧЕВА Тетяна Всеволодівна,
ФОМІН Сергій Борисович,
ДАВИДЕНКО Світлана Василівна,
БЕСПАЛЬКО Інна Леонідівна,
КУТОМАНОВ Дмитро Євгенович,
МИРОШНИКОВ Іван Юрійович,
ТИЩЕНКО Ольга Ігорівна,
БАБАСВА Олександра Володимирівна,
ТІТКО Іван Андрійович

Відповідальна за випуск О.В. Капліна

Редактор *Л.В. Русанова*

Коректор *Л.М. Рибалко*

Комп'ютерна верстка *Л.П.Лавриненко*

План 2010, поз. 53

Підп. до друку 29.11.2010 р. Формат 60x84 ¹/₁₆. Папір офсетний.

Друк: ризограф. Умовн. друк. арк. 7,31. Облік.-вид. арк. 3,95. Вид. № 25.

Тираж прим. Зам. № 3841. Ціна договірна.

Редакційно-видавничий відділ
Національної юридичної академії України,
вул. Пушкінська, 77, м. Харків, 61024, Україна.

Друкарня
Національної юридичної академії України,
вул. Пушкінська, 77, м. Харків, 61024, Україна.